

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА**

НАЦРТ

**ЗАКОН
О ПОЛИЦИЈСКИМ СЛУЖБЕНИЦИМА
ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Сарајево, август 2015. године

**ЗАКОН
О ПОЛИЦИЈСКИМ СЛУЖБЕНИЦИМА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ**

I – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
(Предмет Закона)

Овим законом се регулишу: полицијска исказница, значка, униформа и ношење оружја, полицијска овлашћења, дужности и права полицијских службеника, упражњена радна мјеста и запошљавање, полицијско образовање, постављање и распоређивање полицијских службеника, чиновни, унапређење и оцјена рада полицијских службеника, радни услови, интерни поступак и надлежности Јединице за професионалне стандарде, дисциплинска и материјална одговорност, престанак радног односа полицијског службеника и рад Полицијског одбора по жалбама полицијских службеника Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација).

Члан 2.
(Полицијски службеници)

(1) Овај закон примјењује се на полицијске службенике запослене у Федералној управи полиције (у даљем тексту: Управа полиције).

(2) Полицијски службеници су они запосленици полицијског органа из става (1) овог члана који су овлашћени да примјењују полицијска овлашћења прописана овим законом и поступају као овлашћена службена лица према законима о кривичном поступку и другим законом у Босни и Херцеговини.

(3) Одредбе овог закона примјењују се и на полицијске службенике који су привремено екстерно премјештени у други полицијски орган у Босни и Херцеговини у мјери у којој то није регулисано другим законима.

(4) Радна мјеста на којима се запошљавају полицијски службеници прописују се према закону којим се успоставља Управа полиције те прописима донесеним на основу тог закона.

Члан 3.
(Основе за рад)

(1) Рад полицијских службеника заснива се на Уставу Босне и Херцеговине и Уставу Федерације Босне и Херцеговине, законима и другим прописима који се примјењују у Федерацији, а који се односе на надлежност Федерације.

(2) У обављању својих дужности, полицијски службеник дјелује на непристрасан и законит начин, вођен јавним интересом да служи и помаже

јавности, промовишући развој и очување демократске праксе у складу са заштитом људских права и основних слобода.

Члан 4.

(Национална заступљеност)

Структура полицијских службеника у Федералној управи полиције одражава националну структуру становништва Федерације према посљедњем попису становништва у Босни и Херцеговини.

Члан 5.

(Полна заступљеност)

Управа полиције промовише равноправну заступљеност жена и мушкараца у структури полицијских службеника Федерације.

Члан 6.

(Дан полиције)

(1) Полицијски службеници Управе полиције имају свој посебан и свечани дан - „Дан полиције“, који се прославља сваког 1. јула у години.

(2) Организовање и обиљежавање Дана полиције обухвата одговарајуће свечане активности и додјелу посебних награда и признања полицијским службеницима, што ће ближе уредити посебним актом федерални министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) на приједлог директора Управе полиције.

II – ПОЛИЦИЈСКА ИСКАЗНИЦА, ЗНАЧКА, УНИФОРМА И НОШЕЊЕ ОРУЖЈА

Члан 7.

(Полицијска исказница, значка и униформа)

(1) Полицијски службеник носи службену полицијску исказницу и полицијску значку.

(2) Исказницу и значку из става 1. овог члана издаје директор Управе полиције.

(3) Полицијски службеник у току обављања службених послова и задатака носи полицијску униформу или цивилно одијело или посебну службену униформу са посебном опремом.

(4) За полицијске службенике из става (1) члана 2. овог закона облик службене полицијске исказнице и значке, која мора бити јасно препознатљива јавности као полицијска ознака, прописује Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације), на приједлог министра.

(5) Влада Федерације доноси пропис о изгледу јединствене полицијске униформе свих полицијских снага у Федерацији, на приједлог министра.

(6) Министар ће, на приједлог директора Управе полиције, донијети прописе који прописују изглед, дијелове и боју полицијске униформе (коњичка, униформа за кадете, љетна бијела униформа, униформа за припаднике Хеликоптерске јединице и сл.), као и допунске дијелове полицијске униформе за обављање послова и задатака у специфичним географским и климатским условима.

(7) Полицијске униформе из ст.: (3), (5) и (6) овог члана у току транспорта, складиштења и задуживања морају бити попраћене посебним мјерама безбједности, које ће прописати министар на приједлог директора Управе полиције.

Члан 8.

(Држање и ношење оружја)

Полицијски службеник држи и носи оружје и муницију у складу с овим законом и прописом који доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

III – ПОЛИЦИЈСКА ОВЛАШЋЕЊА

Члан 9.

(Дужност идентификације)

(1) Прије него што полицијски службеник почне примјењивати полицијска овлашћења, дужан се идентификовати путем полицијске значке или полицијске исказнице.

(2) У изузетним случајевима, када идентификовање из става (1) овог члана може угрозити безбједност полицијског службеника или другог лица или довести у питање постизање законитог циља који оправдава примјену полицијских овлашћења, полицијски службеник се може идентификовати на други начин или одгодити идентификацију.

(3) Чим околности из става (2) овог члана престану, полицијски службеник се идентификује на начин из става (1) овог члана.

Члан 10.

(Примјена полицијских овлашћења)

(1) Примјена полицијских овлашћења мора бити прикладна и пропорционална потреби због које се предузима.

(2) Полицијска овлашћења се примјењују средствима којима се може постићи законити циљ са најмање штетних посљедица и у најкраћем времену.

Члан 11.

(Начин примјене полицијских овлашћења)

(1) Полицијски службеник примјењује полицијска овлашћења према властитој одлуци у складу са законом и другим прописима, као и на основу законите наредбе надређеног полицијског службеника или надлежног органа.

(2) Полицијски службеник неће извршити наредбу надређеног полицијског службеника уколико би тиме починио кривично дјело према Кривичном закону Босне и Херцеговине и Кривичном закону Федерације Босне и Херцеговине. Полицијски службеник ће одмах поднијети извјештај о неизвршавању наредбе свом непосредно надређеном полицијском службенику, односно вишем надређеном полицијском службенику уколико је наредба издата од непосредно надређеног полицијског службеника.

(3) Уколико наредба буде поновљена без обзира на извјештај о неизвршавању, полицијски службеник неће поступити по наредби и дужан је свој извјештај о непоступању доставити Јединици за професионалне стандарде ради утврђивања законитости издате наредбе и непоступања.

Члан 12.

(Полицијска овлашћења прописана овим законом)

(1) Поред дужности и овлашћења прописаних Законом о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП) и другим прописима, полицијским службеницима, ради спречавања кривичних дјела и одржања јавне безбједности, утврђују се сљедећа полицијска овлашћења:

- а) провјера и утврђивање идентитета лица и ствари;
- б) позивање и обављање службеног разговора;
- ц) привођење;
- д) потрага за лицима и стварима;
- е) привремено ограничавање слободе кретања;
- ф) давање упозорења и издавање наредби;
- г) привремено одузимање предмета;
- х) привремено коришћење туђих возила и комуникацијских средстава;
- и) преглед лица, ствари и превозних средстава;
- ј) аудио- и видеоснимање на јавним мјестима;
- к) употреба силе;
- л) обрада личних података и вођење евиденција;
- м) запримање пријава.

(2) Поједина овлашћења из става (1) овог члана има и Управа полиције, у складу са законом.

Члан 13.

(Овлашћење за провјеру идентитета лица)

(1) Полицијски службеник је овлашћен да изврши провјеру идентитета лица:

а) које представља пријетњу другом лицу или јавном реду или безбједности која захтијева полицијску акцију;

б) које се прегледа или против кога су предузете друге мјере или радње прописане законом;

ц) које је затечено у објекту или другим просторијама или у возилу које се прегледа, уколико је провјера идентитета неопходна;

д) које је затечено на подручју или у објекту у којем је слобода кретања привремено ограничена, уколико је провјера идентитета неопходна;

е) које начином на који се понаша изазива сумњу да је починилац кривичног дјела, прекршаја или другог забрањеног понашања или да га намјерава починити или које својом физичком појавом личи на лице за којим се трага;

ф) које је затечено на мјесту гдје је из безбједносних разлога неопходно утврдити идентитет свих лица или групе лица;

г) која без оправданог разлога прикупља податке о штићеном лицу, објекту или простору у којем се штићено лице налази.

(2) Полицијски службеник ће лице из става (1) овог члана обавијестити о разлозима због којих је потребна провјера његовог идентитета.

Члан 14.

(Начини провјере идентитета)

(1) Провјера идентитета лица врши се увидом у његову личну карту или другу идентификациону исправу која садржи његову фотографију и његов потпис.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, провјера идентитета може се извршити и на основу изјаве другог лица чији је идентитет утврђен.

(3) Када је неопходно, провјера идентитета лица може укључивати и провјеру боравишта или пребивалишта тог лица.

Члан 15.

(Овлашћење за утврђивање идентитета)

(1) Овлашћење за утврђивање идентитета примјењује се на лице које не посједује исправу из члана 14. става (1) овог закона или уколико постоји сумња у вјеродостојност те исправе. Идентитет се утврђује методама и средствима криминалистичке технике, укључујући лични опис, регистрациону фотографију, дактилоскопирање, те другим одговарајућим методама и средствима.

(2) Ради утврђивања идентитета лица, Управа полиције је овлашћена да јавно објави фоторобот, цртеж, снимак или опис тог лица.

(3) Ако не постоји могућност утврђивања идентитета на други начин, Управа полиције је овлашћена да објави фотографију лица које није способно дати своје личне податке или леша непознатог лица.

(4) Ради утврђивања идентитета познатог или непознатог извршиоца кривичног дјела, Управа полиције може тражити и вршити ДНК анализу у складу са прописом који ће донијети министар на приједлог директора Управе полиције.

Члан 16.

(Овлашћење за идентификацију предмета)

(1) Овлашћење за идентификацију предмета примјењује се када је неопходно утврдити карактеристике и специфичне особине тога предмета, као и однос неког лица или догађаја према том предмету.

(2) Управа полиције је овлашћена да јавно објави слику, цртеж, снимак или опис предмета уколико је то од значања за успјешно провођење поступка утврђивања идентитета тог предмета.

Члан 17.

(Овлашћење позивања и обављања службеног разговора)

(1) Када год постоји законит разлог, полицијски службеник може позвати лице да дође у службене просторије Управе полиције ради службеног разговора.

(2) Службени разговори се обављају у времену између шест часова и 21 час и не могу трајати дужи од шест часова.

(3) Позив на службени разговор мора садржавати: име и презиме лица које се позива, назив организационе јединице Управе полиције који упућује позив на разговор, као и мјесто, датум, вријеме, разлог позивања и у ком својству се позива те упозорење да ће лице које се позива бити присилно доведено уколико се на одговарајући начин не одазове позиву, а благовремено је извршена достава позива позваном лицу.

(4) У изузетним случајевима, полицијски службеник је овлашћен лице позвати усмено или путем одговарајућег телекомуникацијског средства, при чему је дужан саопштити разлог позивања, као и упозорити на могућност да буде присилно доведено, о чему сачињава службену забиљешку. Уз сагласност тог лица, полицијски службеник га може привести до службених просторија.

(5) Обављена достава позива из става (3) овог члана потврђује се доставнициом.

Члан 18.

(Овлашћење за привођење са налогом или без налога)

(1) Полицијски службеник врши привођење лица на основу писменог налога надлежног органа.

(2) Без писменог налога надлежног органа, полицијски службеник може у службене просторије Управе полиције привести лице:

- а) које се не одазове позиву за разговор из члана 17. овог закона,
- б) чији је идентитет потребно утврдити, када нема другог начина,
- ц) за којим је службено покренута потрага.

(3) Привођење из става (2) овог члана може трајати онолико дуго колико је неопходно за извршење полицијске радње, а најдуже шест часова од момента привођења.

Члан 19.

(Овлашћење за потрагу и оглашавање)

(1) Полицијски службеници су овлашћени да проводе мјере потраге за лицима и стварима.

(2) Потрага се покреће за лицем чији је нестанак пријављен или које се тражи, у складу са законом.

(3) Управа полиције предузима оглашавање и радње потраге:

а) како би се утврдило боравиште или пребивалиште лица, у складу са законом,

б) како би се утврдио идентитет лица које није у стању дати своје личне податке или идентитет леша лица чији се лични подаци не могу утврдити,

ц) како би се пронашао одређени предмет који се тражи.

(4) Оглашавање из става (3) овог члана се врши електронским путем уносом података о потрагама за лицима и стварима, што се ближе уређује прописом који доноси министар на приједлог директора Управе полиције. Овим прописом се уређује и размјена података између полицијских и правосудних органа у Федерацији, односно Босни и Херцеговини те путем Интерпола са земљама чланицама Интерпола и ЕУРОПОЛ-а.

Члан 20.

(Овлашћење за привремено ограничење слободе кретања)

(1) Полицијски службеник може привремено ограничити слободу кретања лица на одређеном подручју или у одређеном објекту када је то пријеко потребно како би се спријечило почињење кривичних дјела, прекршаја или другог забрањеног понашања или како би се спријечило угрожавање јавног реда и безбједности или обезбјеђење штићених лица, објеката или простора.

(2) Привремено ограничење слободе кретања не може се наставити након постизања циља због којег је било примијењено и не може трајати дуже од шест часова без службеног одобрења, које доноси овлашћено службено лице Управе полиције.

Члан 21.

(Радње којима се врши потрага и ограничење слободе кретања)

Мјере потраге из члана 19. овог закона и привремено ограничење слободе кретања из члана 20. овог закона проводе се криминалистичко-тактичким радњама као што су: потрага, преглед одређених зграда и просторија, засједа, рација, дјелимична и потпуна блокада саобраћаја и других површина и др.

Члан 22.

(Овлашћење за издавање упозорења)

Полицијски службеник ће издати упозорење лицу које својим понашањем, дјеловањем или пропуштањем може угрозити своју или безбједност других лица или имовине, прекршити закон и ред, односно ако постоје основи сумње да би то лице могло починити или изазвати друго лице да почини кривично дјело, ради спречавања предузимања таквих радњи.

Члан 23.

(Овлашћење за издавање наредбе)

(1) У циљу да се благовремено и законито спријечи настанак негативних посљедица, могу се издавати наредбе ради:

а) отклањања опасности по властити живот и живот и личну безбједност грађана;

б) отклањања опасности по имовину;

ц) спречавања почињења кривичног дјела, хватања починиоца кривичног дјела те проналажења и обезбјеђивања трагова кривичних дјела који могу послужити као доказ;

д) одржавања реда и законитог понашања, односно поновног успостављања реда и законитог понашања;

е) онемогућавања приступа или задржавања у простору или објекту гдје то није дозвољено.

(2) Наредбе издаје директор Управе полиције или руководећи полицијски службеници или полицијски службеник којег овласти директор Управе полиције. Полицијски службеник може самостално издавати наредбе само у хитним случајевима.

Члан 24.

(Начин издавања упозорења и наредби)

Упозорења и наредбе из чл. 22. и 23. овог закона издају се усменим или писменим путем или на други одговарајући начин (оптичким или звучним сигнаlima, руком итд.).

Члан 25.

(Овлашћење за привремено одузимање предмета)

(1) Полицијски службеник може привремено одузети предмет:

а) када је одузимање предмета предвиђено ЗКП-ом и другим законом;

б) када је то неопходно ради заштите јавне безбједности;

ц) који је у посједу лица које је лишено слободе и које тај предмет може употребити за самоповређивање, напад на друго лице или бијег.

(2) Полицијски службеник је обавезан издати потврду о привременом одузимању предмета. Потврда мора садржавати: карактеристике одузетог предмета које га разликују од осталих предмета, податке о лицу од којег је предмет одузет, име и презиме, број полицијске значке и потпис полицијског службеника који је извршио одузимање.

(3) Ако лице одбије потписати потврду о привременом одузимању предмета, полицијски службеник ће то забиљежити на потврди.

Члан 26.

(Поступање са привремено одузетим предметима)

(1) Када привремено одузете предмете који су коришћени за извршење или су предмет кривичног дјела није могуће чувати и одлагати у просторијама Управе полиције или је чување и одлагање повезано са знатним потешкоћама, у том случају привремено одузети предмети могу се похранити или обезбиједити на други одговарајући начин док надлежни орган не донесе одговарајућу одлуку.

(2) Када разлози за привремено одузимање предмета престану да постоје, привремено одузети предмет биће враћени лицу од којег су одузети, уколико није другачије одређено законом или одлуком надлежног органа.

(3) Влада Федерације доноси пропис о смјештају, чувању и поступању са привремено одузетим предметима, на приједлог министра.

Члан 27.

(Овлашћење за коришћење возила и средстава комуникације)

(1) Ради потјере или лишења слободе починилаца кривичног дјела, као и ради превоза жртве кривичног дјела, природне или друге несреће до најближе

болнице, полицијски службеник може користити одговарајуће туђе возило и комуникацијско средство, о чему накнадно издаје потврду. Полицијски службеник може користити то возило или комуникацијско средство искључиво док се службена радња не оконча.

(2) Власник или корисник возила или комуникацијског средства из става (1) овог члана има право на накнаду стварне штете ако је причињена употребом његове имовине.

(3) Штету из става (2) овог члана накнађује Управа полиције, у складу са прописом који доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

(4) У току обављања службених задатака полицијски службеник има право на бесплатни јавни превоз и обезбјеђење путника у јавном превозу.

Члан 28.

(Овлашћење за преглед лица и превозних средстава)

(1) Полицијски службеник овлашћен је да изврши преглед лица, предмета који лице носи са собом и саобраћајног средства, када је то неопходно ради проналажења предмета који нису дозвољени за ношење у простору или објекту или који би могли бити искоришћени за напад на друго лице или за самоповређивање.

(2) Преглед лица из става (1) овог члана обухвата увид у садржај његове одјеће и обуће.

(3) Преглед предмета које лице носи са собом обухвата преглед предмета који су код лица или у његовој непосредној близини или предмета лица по чијем се налогу и у чијој се пратњи превозе.

(4) Преглед саобраћајног средства из става (1) овог члана обухвата преглед свих отворених и затворених простора, саобраћајног средства и предмета који се њиме превозе.

(5) Преглед лица обавља лице истог пола, осим у случајевима када је неопходан хитан преглед лица како би му се одузело оружје или други предмети којима се може извести напад на друго лице или самоповређивање.

(6) Приликом прегледа из става (1) овог члана полицијски службеник може користити техничка помагала и службене псе.

Члан 29.

(Аудио- и видеоснимање на јавним мјестима)

(1) Ради спречавања кривичних дјела или ради одржавања реда и безбједности, Управа полиције може вршити аудио- и видеоснимање лица или групе лица, окружења и сваке друге околности или предмета.

(2) Уређаји за аудио- и видеоснимање на јавним мјестима постављају се тако да су јавности лако уочљиви.

Члан 30.

(Овлашћење за употребу силе)

(1) Полицијски службеник може употрејибити силу само када је то пријеко потребно и искључиво у мјери потребној ради остварења законитог циља, у складу са ставом (3) овог члана.

(2) Уколико није другачије одређено овим законом, средства силе су: физичка сила укључујући борилачке вјештине, палица, средства за везивање, уређај за присилно заустављање лица или возила, хемијска средства, ватрено оружје, службени пси, службени коњи, водени топови, специјална возила, специјалне врсте оружја и експлозивне направе и електрични уређаји за привремено онеспособљавање.

(3) Средства силе из става (2) овога члана могу се употрејибити само када је то потребно за заштиту људских живота, имовине, одбијање напада, савладавања отпора, спречавање бијега и очувања јавне безбједности.

(4) Прије употребе било којег средства силе из става (2) овог члана, полицијски службеник ће дати упозорење, осим ако би то могло угрозити безбједност полицијског службеника или другог лица или би било очигледно непримјерено или бесмислено у датим околностима догађаја.

(5) Начин и поступак употребе и правдање силе уређује се прописом који доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

Члан 31.

(Изузеће од употребе одређених средстава силе)

(1) Физичка сила и палица не користе се према дјечи, старијим лицима, видно инвалидним лицима, укључујући лица која су очигледно болесна, као ни према женама које су очигледно трудне, осим ако та лица непосредно угрожавају живот полицијског службеника или других лица.

(2) Ватрено оружје и специјалне врсте оружја не могу се користити само разлога да би се спријечио бијег лица, осим уколико је то једини начин одбране од непосредног напада или опасности или се ради о бијегу лица лишеног слободе или осуђеног лица које бјежи из установе за извршавање кривичних санкција.

(3) Експлозивне направе не могу се користити ради спречавања бијега лица.

Члан 32.

(Употреба ватреног оружја)

(1) Поступајући по овлашћењима из члана 10. овог закона, полицијски службеник може употребити ватрено оружје ако су већ употребљена средства присиле била неефикасна или ако употреба других средстава присиле не гарантује успјех.

(2) Полицијски службеник може употребити ватрено оружје ако нема другог начина да:

а) заштити себе или друге од непосредно пријетеће смртне опасности или озбиљне повреде;

б) спријечи чињење кривичног дјела које представља озбиљну пријетњу животу или интегритету лица или лишење слободе лица које представља такву опасност и опире се полицијском службенику.

(3) Полицијски службеник ће дати довољно времена да се поступи по његовом упозорењу, осим ако би тиме настао ризик за њега самога или ризик наношења озбиљних или смртоносних повреда другим лицима, а околности налажу потребу за тренутном акцијом.

(4) Упозорење из става (3) овог члана неће се упутити ако би то угрозило извршење полицијског задатка.

Члан 33.

(Искључење употребе ватреног оружја)

(1) Употреба ватреног оружја није дозвољена ако би угрозила животе других људи, осим ако је то једини начин одбране од непосредног напада или опасности.

(2) Употреба ватреног оружја није дозвољена према малољетнику, осим ако је то једини начин одбране од напада или опасности по властити живот и живот људи.

Члан 34.

(Употреба ватреног оружја према возилима и пловидбеним средствима)

(1) Полицијски службеник не смије употребити ватрено оружје према возилу у покрету, осим ако се то возило користи као средство за наношење повреда полицијским службеницима или другим лицима или ако је то неопходно ради спречавања озбиљних или смртоносних повреда нанијетих пуцањем из оружја на полицијске службенике или на друга лица.

(2) У току извршавања полицијских задатака на морским, ријечним и језерским пловним путевима, полицијски службеник има право употребити ватрено оружје ако се пловидбено средство за којим се врши потјера не заустави након што му је упућен видљив или чујан сигнал да се заустави и то са раздаљине са које је несумњиво могуће примити и разумјети такав сигнал.

Члан 35.

(Извјештај о употреби силе)

(1) Полицијски службеник који је у току вршења службене дужности употребио силу мора сачинити писмени извјештај о употреби силе те га поднијети непосредном руководиоцу надлежне организационе јединице који је дужан, уз своје мишљење, један примјерак тог извјештаја доставити Јединици за професионалне стандарде у року од 24 часа, а у изузетним случајевима у року од 48 часова од завршетка те смјене.

(2) Ако сам полицијски службеник није у могућности да поднесе извјештај о употреби силе, извјештај подноси његов непосредни руководилац у року из става (1) овог члана.

(3) Законитост и правилност употребе силе од полицијског службеника оцјењује директор Управе полиције у року од осам дана од дана пријема сачињеног писменог извјештаја Јединице за професионалне стандарде.

(4) Ако директор Управе полиције утврди да је полицијски службеник употребио силу на незаконит или неправилан начин, дужан је да одмах предузме одговарајуће мјере како би утврдио одговорност полицијског службеника.

(5) Полицијски службеник ослобађа се одговорности ако је силу употребио у границама својих овлашћења.

(6) Изузетно од става (1) овог члана, полицијски службеник који је употребио само средства за везивање приликом лишења слободе, привођења или спровођења лица у сврху његовог безбједног транспорта, саставља службену забиљешку и доставља је руководиоцу организационе јединице у року од 24 часа.

Члан 36.

(Обрада личних података)

(1) Полицијски службеник, у складу са правима, обавезама и овлашћењима која су одређена овим законом те у складу са посебним прописима, обрађује информације, укључујући и личне податке грађана.

(2) Приликом обраде личних података полицијски службеник поступа у складу с одредбама Закона о заштити личних података ("Службени гласник БиХ", бр. 49/06 и 76/11), осим ако овим законом није другачије прописано.

Члан 37.

(Обрада личних података у полицијске сврхе)

(1) Обрада личних података у полицијске сврхе подразумијева обраду личних података коју врши Управа полиције ради спречавања и сузбијања криминала и одржавања јавног реда. Право приступа и обраде података из

евиденција Управе полиције имају само запослени на основу посебног овлашћења када је то неопходно за извршавање послова.

(2) Приликом обраде личних података Управа полиције:

а) води евиденцију о свим збиркама личних података и пријављује их Агенцији за заштиту личних података у складу са чл.: 13., 14. и 15. Закона о заштити личних података;

б) води ове податке одвојено од других информација;

ц) овлашћена је, уколико је то неопходно у полицијске сврхе, комбиновати личне податке обрађиване у друге сврхе;

д) ограничити сакупљање личних података који се односе на расно поријекло носиоца података, његово вјерско увјерење, сексуално одређење, политичко мишљење или припадност одређеним покретима или организацијама које нису законом забрањене. Сакупљање ових личних података може бити provedено само ако је то неопходно за потребе одређене истраге;

е) личне податке означавају са гледишта степена њихове тачности и поузданости, а прије свега да разликује личне податке засноване на чињеницама од података заснованих на личним мишљењима и процјенама;

ф) стално и најмање једном у три године провјеравати да ли су лични подаци неопходни у одређене сврхе те непотребне податке брисати;

г) провјеру из тачке ф) става 2. овог члана не проводи у случају обраде личних података у сврху основне идентификације извршиоца кажњивих дјела (евиденција отисака прстију, ДНК и др.) када се брисање података проводи по истеку пет година од смрти извршиоца;

х) провјеру и брисање не проводи у случају када је лични податак стављен у документацију која није аутоматизовано вођена и када се поступа према правилима архивске службе;

и) не може вршити обраду личних података преко обрађивача.

(3) За потребе испуњавања обавеза из става (2) овог члана органи који учествују у кривичном поступку дужни су правовремено пружити информације о правоснажним одлукама и застарјелости кривичног дјела Управи полиције.

Члан 38.

(Коришћење личних података)

(1) Лични подаци обрађени у складу с одредбом члана 37. овог закона користе се ако је то:

а) неопходно за обављање задатака Управе полиције и другог надлежног органа;

б) неопходно за испуњење обавеза из међународног уговора који је закључила Босна и Херцеговина и за испуњавање обавеза у оквиру међународних организација Интерпол и ЕУРОПОЛ;

ц) законом одређено;

д) у интересу носиоца података ако је он дао сагласност и ако је ту сагласност могуће предвидјети;

е) неопходно да се избјегне озбиљна и непосредна опасност.

(2) Лични подаци достављају се на основу захтјева у којем је потребно навести податке о подносиоцу захтјева, разлогу и сврси за коју лични подаци требају бити предати.

(3) Подаци се могу доставити и без захтјева ако достављање произлази из закона, међународног уговора или се ради о достављању за потребе међународних организација Интерпол и ЕУРОПОЛ, као и у случају из става 1) тачка е) овог члана.

(4) Уколико је могуће, Управа полиције ће приликом сваког достављања личних података доставити и информације о правоснажним одлукама органа у вези са кривичним поступком.

(5) Неистинити и нетачни лични подаци не могу бити достављени, непровјерени лични подаци морају бити означени приликом предаје и мора бити наведена мјера њихове поузданости.

(6) Корисник података није овлашћен за обрађивање личних података у другу сврху осим оне у коју су подаци били достављени.

(7) Изузетно од става (6) овог члана, корисник података може обрађивати личне податке и у друге сврхе ако је испуњен један од услова из става (1) овог члана.

Члан 39.

(Права носиоца података)

(1) Носилац података има право да му се достави информација у вези са обрадом његових личних података у складу са одредбама Закона о заштити личних података.

(2) Управа полиције неће доставити информацију носиоцу података сходно примјени одредби Поглавља III Закона о заштити личних података, ако би могло доћи до:

а) угрожавања обављања задатака Управе полиције у контексту кривичног поступка или

б) угрожавања овлашћених интереса трећег лица.

(3) У случају неиспуњења услова из става (1) овог члана или у случају брисања личних података, Управа полиције доноси одлуку коју писмено образлаже.

(4) Ако Управа полиције не обрађује личне податке који се односе на подносиоца захтјева или ако би с образложењем одлуке о одбијању захтјева могло доћи до угрожавања обављања задатака Управе полиције, подносилац захтјева биће обавијештен о томе да Управа полиције не обрађује личне податке подносиоца захтјева.

(5) Ако је Управа полиције добила личне податке без сазнања носиоца података, а које ће даље обрађивати, потребно је о томе информисати носиоца података и у случају ако то не може угрозити обављање полицијског задатка или интересе трећих лица.

(6) Полицијски орган обавјештава носиоца податка и друга лица којима су пренесени подаци о евентуалним исправкама и брисању тих података, ако се тиме не нарушава оправдан интерес носиоца податка.

Члан 40.

(Обрада личних података умрлих)

(1) Под личним подацима сматрају се и подаци који се односе на умрла лица.

(2) Права носилаца података умрлих лица извршавају се посредством правног наследника.

Члан 41.

(Објављивање и обрада личних података)

(1) Управа полиције овлашћена је објавити личне податке у потребном обиму ако је то неопходно за потребе обезбјеђења идентитета лица и потраге за траженим лицима и стварима.

(2) Обрада личних података, према одредбама овог закона, не подлијеже обавезама прописаним Законом о слободи приступа информацијама у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 32/01 и 48/11).

Члан 42.

(Евиденције)

(1) Управа полиције, у оквиру својих надлежности и овлашћења води:

- а) Евиденцију о лицима која су лишена слободе;
- б) Евиденцију о приведеним и доведеним лицима;
- ц) Евиденцију о кривичним дјелима, лицима за која постоје основи сумње да су починили кривична дјела, оштећеним, као и извјештајима о почињеним кривичним дјелима;
- д) Евиденцију о издатим прекршајним налозима и поднијетим захтјевима за покретање прекршајног поступка;
- е) Евиденцију о лицима за којима се трага;
- ф) Евиденцију о предметима за којима се трага;
- г) Евиденцију о провјери идентитета;
- х) Евиденцију о лицима којима је утврђиван идентитет;
- и) Евиденцију о криминалистичко-обавјештајним извјештајима и оперативним изворима информација;
- ј) Евиденцију о догађајима;
- к) Евиденцију о употреби силе;
- л) Евиденцију о притужбама грађана и поднесеним захтјевима за покретање интерног поступка;
- м) Евиденцију о интерним поступцима;
- н) Евиденцију о дисциплинским поступцима;
- о) Евиденцију о позваним лицима;
- п) Евиденцију о дактилоскопски и фотографски регистрованим лицима;
- р) Евиденцију о дактилоскопски (АФИС, база отисака прстију) и фотографски регистрованим лицима;
- с) Евиденција о ДНК-у познатих или непознатих извршилаца кривичних дијела;
- т) Евиденцију о привремено одузетим предметима;

у) Евиденција о издатим рјешењима о постојању/непостојању безбједносних сметњи за приступ тајним подацима и издатим безбједносним дозволама Министарства безбједности Босне и Херцеговине.

(2) Уз евиденције из става (1) овог члана, Управа полиције може ради ефикасног обављања послова водити друге евиденције које не садрже личне податке у складу са чланом 36. овог закона.

(3) Евиденције из става (1) овог члана се воде у писаном или електронском облику.

Члан 43.

(Овлашћење за доношење подзаконског прописа)

(1) Пропис о садржају и начину вођења евиденција из члана 42. овог закона доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

(2) Правилником о унутрашњој организацији Федералног министарства унутрашњих послова - Федералног министарства унутарњих послова (у даљем тексту: Министарство) одредиће се радно мјесто службеника чији ће опис послова укључивати послове заштите личних података.

Члан 44.

(Дужност за примања пријава)

Полицијски службеник је овлашћен и дужан запримити и евидентирати пријаве о почињеним кривичним дјелима, прекршајима и другим догађајима од интереса за јавни ред и безбједност.

IV – ДУЖНОСТИ И ПРАВА ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Одјељак 1. Дужности

Члан 45.

(Опште дужности полицијских службеника)

(1) Полицијски службеник ће се при вршењу својих дужности руководити општим интересом те нарочито служити и помагати јавности.

(2) Полицијски службеник ће бити непристрасан те избјегавати активности или пропусте који су неспојиви са дужностима или којима се крше дужности регулисане овим законом.

(3) Полицијски службеник ће се увијек суздржавати од јавног испољавања политичких увјерења, а од јавног испољавања вјерских увјерења док је на дужности.

(4) Полицијски службеник неће тражити нити прихватати за себе или своје сроднике било какву добит, корист, услугу или какву другу накнаду, осим оних дозвољених овим законом.

(5) Полицијски службеник неће заузимати некретнине које су у власништву избјеглице или расељеног лица нити ће заузимати стан за који је избјеглица или расељено лице правно засновано затражило поврат станарског права нити ће заузимати стан под управом органа задуженог за стамбена питања, а који би се требао користити у сврху алтернативног смјештаја.

(6) Полицијски службеник ће и током и изван радног времена дјеловати на начин који одговара интересу и угледу Управе полиције и Министарства.

(7) Полицијски службеник ће се придржавати и свих других дужности прописаних овим законом и подзаконским актима.

(8) Полицијски службеник, у вршењу службених задатака, руководиће се принципима утврђеним у етичком кодексу за полицијске службенике, који доноси директор Управе полиције.

Члан 46.

(Здравствени прегледи)

(1) Полицијски службеник је обавезан да се подвргне периодичном здравственом прегледу које организује Управа полиције у одговарајућој здравственој установи ради утврђивања опште и посебне здравствене способности за обављање послова и задатака полицијских службеника.

(2) У изузетним појединачним случајевима, на образложен приједлог непосредног руководиоца основне организационе јединице, директор Управе полиције може полицијског службеника упутити на ванредни здравствени преглед уз прибављено мишљење надлежне здравствене установе.

(3) Полицијски службеник је дужан да се подвргне ванредном здравственом прегледу.

(4) Изузетно, полицијском службенику ће се омогућити психофизички преглед психолога након употребе средстава физичке силе, а обавезно се шаље на психофизички преглед психолога након употребе ватреног оружја или учешћа у високоризичним акцијама.

(5) У изузетним случајевима руководилац полицијског органа може полицијског службеника упутити на оцјену радне способности ради рјешавања радноправног статуса тог службеника.

(6) Критеријуме и процедуре за обављање здравствених прегледа из ст. (1) и (2) овог члана као и друга питања која се односе на здравствени преглед полицијског службеника и психофизички преглед из става (4) овог члана утврђује министар на приједлог директора Управе полиције и у сарадњи са федералним министром здравства.

Члан 47.

(Обавеза чувања тајне)

(1) Полицијски службеник ће чувати као тајне све повјерљиве податке и материјале до којих дође, осим када је законом другачије одређено.

(2) Министар и директор Управе полиције доносе прописе о руковању повјерљивим подацима и материјалима из надлежности Министарства, односно Управе полиције у складу са Законом о заштити тајних података, а који се не односе на војну или државну тајну.

(3) Директор управе полиције може из ваљаног разлога или по захтјеву овлашћеног органа ослободити садашњег или бившег полицијског службеника дужности чувања службене тајне у складу са Законом о заштити тајних података.

(4) Дужност чувања тајног повјерљивог податка и материјала из става (1) овог члана наставља се и након престанка радног односа полицијског службеника.

Члан 48.

(Нespoјивост)

(1) Полицијски службеник не може заузимати положај, вршити функцију или обављати активност неспојиву са његовим службеним дужностима, а посебно:

а) не може бити носилац било какве јавне функције која подразумијева именовање од извршне власти на било којем нивоу у Босни и Херцеговини, осим именовања на позицију руководиоца и замјеника руководиоца полицијских органа у Босни и Херцеговини;

б) не може обављати никакву додатну активност уз накнаду осим научног и педагошког рада, рада у умјетничким, спортским, хуманитарним и другим организацијама чија дјелатност није у сукобу с интересима службе, уз претходно одобрење полицијског комесара;

ц) не може бити члан политичке странке нити слиједити упутства политичких странака нити бити предложен од политичке странке за именовање на било коју извршну функцију нити у полицијској униформи присуствовати скуповима политичких странака или другим политичким скуповима, осим уколико је на дужности;

д) не може давати јавне изјаве нити на други начин јавно коментарисати рад полицијског органа без одобрења полицијског комесара.

(2) Полицијском службенику престаје радни однос када се пријави као кандидат за изборну јавну функцију или од тренутка кад је именован на положај унутар било којег тијела власти у Босни и Херцеговини или од тренутка када је предложен од политичке странке за именовање за било коју извршну функцију,

осим именованја на позицију руководиоца и замјеника руководиоца полицијских органа у Босни и Херцеговини, о чему ће полицијски комесар донијети рјешење.

(3) По постављењу за полицијског службеника, полицијски службеник, у складу с овим законом, даје све информације о функцијама и дјелатностима које врши, као и податке о имовини којом располаже, у складу са важећим прописима.

(4) Сви подаци из овог члана похрањују се у кадровској евиденцији полицијског органа у складу са важећим законима и прописима о заштити личних података.

Члан 49.

(Давање података)

(1) Полицијски службеник, приликом постављања на дужност, дужан је дати податке предвиђене Законом о заштити тајних података.

(2) Сви подаци из персоналне евиденције Управе полиције који се воде за полицијског службеника користе се у складу са важећим прописима о заштити личних података.

Одјељак 2. Права и заштита полицијских службеника

Члан 50.

(Права полицијских службеника)

(1) Полицијски службеник има право:

а) на стални радни однос до тренутка док се не стекну услови за пензионисање, ако није другачије регулисано овим законом;

б) на одмор у складу с овим законом;

ц) да буде награђен за дужности и обављање послова у складу са овим законом и другим одговарајућим прописима;

д) на плату, додатке, накнаде и друга примања у складу с овим законом и одговарајућим другим прописима;

е) на напредовање у каријери и професионални развој кроз обуку и на други начин у складу са законом;

ф) да оснива и учлањује се у синдикат или професионално удружење у складу са законом;

г) на фер и правично поступање без обзира на: пол, расу, национално или друштвено поријекло, религију, ентитетско држављанство, мјесто становања, политичко или друго мишљење, рођење, доб, имовински, брачни или други статус;

х) да надређени и подређени поступају према њему уз поштовање људског достојанства те да се непотребно не доводи у физичку опасност;

и) да захтијева поштивање одредби колективног уговора којима се штите права полицијских службеника.

Члан 51.

(Забрана отпуштања или умањење права по основу привремене неспособности за рад)

(1) Управа полиције не може отпустити полицијског службеника на основу његове привремене неспособности за рад услијед болести или повреде на раду. Повреда која настане на путу ка послу или са посла сматра се повредом на раду.

(2) На остваривање права полицијског службеника неће утицати привремена неспособност за рад услијед болести или повреде на раду.

Члан 52.

(Право на правну и финансијску помоћ)

(1) Ако се против полицијског службеника покрене судски поступак због употребе силе или других радњи у току обављања службених послова и задатака, Управа полиције у којој је запослен полицијски службеник осигураће му стручну правну помоћ по оцјени руководиоца органа и финансијску помоћ ради ангажовања браниоца и покривања осталих финансијских трошкова, којима полицијски службеник буде изложен у вези са поступком, изузев ако је полицијски службеник дјеловао изван оквира својих овлашћења или ако их је злоупотребио по оцјени Управе полиције.

(2) Правна и финансијска помоћ ће се обезбиједити и полицијском службенику као оштећеном у поступку за накнаду штете, односно његовој породици, уколико је штета нанесена у вршењу или у вези са вршењем задатака Управе полиције.

(3) Под условима из ст. (1) и (2) овога члана, Управа полиције ће обезбиједити полицијском службенику правну и финансијску помоћ и након престанка радног односа, изузев у случају да има право на исту правну и финансијску помоћ по неком другом основу.

(4) Управа полиције ће правну и финансијску помоћ обезбиједити и грађанину који је помогао полицијском службенику ако је против грађанина покренут судски поступак због активности која је везана за пружену помоћ полицијском службенику.

(5) Министар ће, на приједлог директора Управе полиције, прописом ближе уредити садржај и начин пружања помоћи из ст. (1) до (4) овог закона.

V – УПРАЖЊЕНА РАДНА МЈЕСТА И ЗАПОШЉАВАЊЕ

Одјељак 1 - Упражњена радна мјеста

Члан 53.

(Ниво и приступања Управи полиције)

(1) Пријем у радни однос у Управи полиције врши се на сљедећи начин:

а) у чину полицајца, као први ниво приступања за кандидате са најмање ИВ степеном стручне спреме,

б) у чину млађег инспектора, као други ниво приступања за кандидате са најмање завршеним првим циклусом високог образовања, са 180 ЕЦТС бодова или VI степеном школске спреме.

(2) Запошљавање полицијских службеника у чинове из става (1) овог члана обавља се путем јавног конкурса.

Члан 54.

(Утврђивање упражњених радних мјеста за полицијске службенике)

(1) Директор Управе полиције утврђује упражњена радна мјеста за почетни чин полицајца и млађег инспектора.

(2) Упражњена радна мјеста из става (1) овог члана утврђују се ради периодичног запошљавања нових полицијских службеника, како би се одржао прописан максимум радних мјеста и одржавала оперативност Управе полиције.

Члан 55.

(Упражњена мјеста за чин млађег инспектора)

Директор Управе полиције, у складу са Правилником о унутрашњој организацији, доноси одлуку колико ће радних мјеста у чину млађег инспектора бити попуњено запошљавањем нових полицијских службеника и колико ће радних мјеста бити попуњено путем унапређења полицијских службеника са нижим чином у складу са прописом из члана 82. став (4) овог закона.

Члан 56.

(Опште основе за запошљавање)

(1) Управа полиције запошљава најбоље пријављене кандидате те обезбјеђује да се кандидати који не испуњавају услове из члана 57. овог закона искључе из процеса.

(2) Запошљавање полицијских службеника заснива се на критеријумима:

- а) расположивости радних мјеста;
- б) медијском оглашавању кампање запошљавања;
- ц) јавном конкурс;

д) претходном утврђивању услова;

е) јавном процесу избора.

(3) При оцјени критеријума из става (2) овог члана узимају се у оцјену и критеријуми из чл. 4. и 5. овог закона.

Одјељак 2. Услови

Члан 57.

(Општи услови за кандидате)

(1) Да би било запослено као полицијски службеник, лице мора испуњавати сљедеће опште услове:

а) држављанство Босне и Херцеговине;

б) животна доб између 18 и 27 година живота за почетни чин „полицајац“ и између 18 и 35 година живота за почетни чин „млађи инспектор“;

ц) најмање IV степен стручне спреме за чин полицајца, а најмање завршен први циклус високог образовања са 180 ЕЦТС бодова или VI степен школске спреме за чин млађег инспектора;

д) да није отпуштено са било које позиције у органима државне службе, институција са јавним овлашћењима, на свим нивоима власти у БиХ или војне службе у БиХ, као резултат дисциплинске санкције;

е) да против њега није покренут кривични поступак и да није изречена правоснажна казна затвора за кривично дјело, осим за кривична дјела против безбједности саобраћаја, у складу са кривичним законодавством;

ф) да није оптужено од Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију и да се није одбило појавити пред Трибуналом;

г) да је физички и психофизички способан за обављање полицијских послова.

(2) Податке из казнене евиденције за лице које испуњава услове из става (1) овог члана по службеној дужности прибавља Управа полиције.

Члан 58.

(Посебни услови)

(1) Поред општих услова из члана 57. овог закона, кандидат за запошљавање у Управу полиције мора да испуњава и посебне услове:

а) да нема безбједносних сметњи у складу са Законом о заштити тајних података, што се врши прописима из члана 47. став (2) овог закона;

б) да има психофизичке способности утврђене у пропису из члана 46. став (5). овог закона.

(2) Поред посебних услова из става (1) овог члана, кандидати морају испуњавати и посебне услове утврђене у Правилнику о унутрашњој организацији Министарства.

Одјељак 3 – Запошљавање у почетни чин

Члан 59.

(Комисија за избор)

(1) Управа полиције именује комисију за избор, која ће провести јавни конкурс на начин да обезбиједи правичност, транспарентност и квалитет процеса запошљавања. Комисија за избор се састоји од пет чланова, коју чине:

а) три полицијска службеника најмање са чином самосталног инспектора, постављена од директора Управе полиције,

б) два државна службеника запослена у Министарству који имају најмање позицију стручног савјетника, а који су предложени од министра.

(2) Комисијом за избор предсједава полицијски службеник са највишим полицијским чином.

(3) Комисија за избор ради у пуном саставу, а одлуке усваја већином гласова свих чланова.

(4) Приликом именовања комисије за избор Управа полиције води рачуна о равноправној заступљености полова.

Члан 60.

(Објављивање слободних радних мјеста путем конкурса)

(1) Комисија за избор полицијских службеника објављује слободна радна мјеста путем конкурса на основу одлуке директора Управе полиције о попуни радних мјеста.

(2) Конкурс се објављује најмање мјесец дана прије истека пријавног рока, у најмање три дневне новине које се дистрибуирају широм Босне и Херцеговине.

(3) Конкурс за попуну упражњених радних мјеста садржи:

а) тачан број слободних радних мјеста за сваки од два нивоа приступања;

б) опште и посебне услове за запошљавање;

ц) документацију коју кандидати морају поднијети, рок и мјесто пријављивања;

- д) врсте тестова које кандидати полагају;
- е) трајање обуке у статусу кадета;
- ф) трајање пробног рада;
- г) друге услове, ако је то потребно.

Члан 61.

(Овлашћење за доношење прописа)

Поступак провођена јавног конкурса и начин рада комисије за избор као и начин и распоред тестирања и систем бодовања кандидата те рокове провођења тестирања и бодовања прописаће министар на приједлог директора Управе полиције.

Члан 62.

(Правила поступка избора)

(1) Кандидати који испуњавају опште и посебне услове из члана 58. став (2) овог закона и који су поднијели сву тражену документацију предвиђену јавним конкурсом имају право приступа тестирању.

(2) Кандидати који испуњавају услове из става (1) овог члана тестирају се према сљедећем редослиједу:

- а) тест општег знања, укључујући писмени рад (есеј);
- б) тест физичке способности;
- ц) интервју;
- д) други тест који Управа полиције сматра потребним или оправданим.

(3) Кандидат који не прође један од тестова из става (2) овог члана искључује се из даљег процеса одабира.

Члан 63.

(Надлежности комисије за избор)

(1) Комисија за избор обавља сљедеће послове:

а) утврђује садржај тестова из члана 62. став (2) овог закона уз одобрење директора Управе полиције;

б) утврђује приједлог бодовне листе за све кандидате на основу укупног збира резултата сваког од тестова за кандидате који су приступили тестирању;

ц) саставља и објављује бодовну листу кандидата који су приступили тестирању;

д) утврђује и објављује коначну листу кандидата.

(2) Приликом утврђивања садржаја теста физичке способности, комисија за избор води рачуна да тест уважава физичке способности узроковане биолошким разликама мушкараца и жена и разлике у погледу година живота.

Члан 64.

(Објављивање бодовне листе)

(1) Комисија за избор објављује на огласној табли Управе полиције или на други начин који одреди та комисија бодовну листу свих кандидата који су приступили тестирању најкасније у року од три дана од дана доношења листе из члана 63. став (1) тачка б) овог закона.

(2) Кандидат који је приступио тестирању има несметан приступ резултатима својих тестова.

Члан 65.

(Жалба на одлуку комисије за избор)

(1) У року од осам дана од дана објављивања бодовне листе из члана 63. став (1) тачка ц) овог закона, сваки кандидат може изјавити жалбу Полицијском одбору.

(2) Када је жалба из става (1) овог члана изјављена, процес избора се прекида.

(3) Тек када Полицијски одбор одлучи о свим изјављеним жалбама, комисија за избор утврђује и објављује листу из члана 63. став (1) тачка д) овог закона, а након објављивања листе, у року од три дана од дана објављивања листе доставља директору Управе полиције.

Члан 66.

(Упућивање кандидата на љекарски преглед)

(1) Директор Управе полиције на основу листе из члана 65. став (3) овог закона одабере кандидате које упућује на љекарски преглед. Ако неки од кандидата не прође љекарски преглед, на љекарски преглед се упућује слjedeћи кандидат са листе.

(2) Кандидати који задовоље на љекарском прегледу подлијежу безбједносним провјерама у складу са Законом о заштити тајних података.

(3) Одабир кандидата се врши по редослиједу кандидата утврђених на листи. Изузетно, при одабиру кандидата може се одступити од редослиједа са листе само у случајевима из чл. 4. и 5. овог закона.

(4) Након пријема оцјене здравствене способности и безбједносне провјере из става (2) овог члана, директор Управе полиције доноси рјешење за све одабране кандидате ради упућивања на основну обуку за кадете.

(5) Против рјешења из става (4) овог члана кандидат има право изјавити жалбу Полицијском одбору у року од осам дана од дана пријема обавјештења, односно рјешења.

(6) Након завршеног жалбеног поступка директор Управе полиције са сваким кандидатом из става (1) овог члана закључује уговор о правима и обавезама у току трајања обуке за кадете.

(7) Облик и садржај уговора из става (6) овог члана уређује се прописом из члана 69. став (3) овог закона.

VI – ПОЛИЦИЈСКО ОБРАЗОВАЊЕ

Одјељак 1 - Основна обука и усавршавање

Члан 67.

(Основна обука за кадете)

(1) Одабрани кандидати похађају основну обуку као кадете на Полицијској академији.

(2) Министар, на приједлог директора Управе полиције, доноси пропис којим се уређује трајање, наставни план и програм основне обуке те обавезе и одговорност кадета у току обуке.

(3) Наставни план и програм основне обуке кадета доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

(4) Кадети који се образују за чин млађег инспектора имају различит наставни план и програм од програма за кадете који се образују за чин полицајца.

Члан 68.

(Искључивање кадета и самовољно напуштање обуке)

(1) Кадет који је упућен на основну обуку, а који самовољно напусти обуку или је удаљен с обуке својом кривицом, у складу са прописом из члана 67. став (2) овог закона, надокнадиће трошкове обуке Управи полиције.

(2) Трошкови обуке из става (1) овог члана утврђују се у уговору из члана 66. став (6) овог закона.

Члан 69.

(Стручно усавршавање полицијских службеника)

(1) Полицијски службеници су дужни стално се стручно оспособљавати и усавршавати.

(2) Полицијски службеници учествују у образовним активностима, на курсевима, семинарима и другим видовима стручне обуке.

(3) Садржај, облик и начин провођења стручног оспособљавања и усавршавања утврђује се прописом који доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

VII – ЗАСНИВАЊЕ РАДНОГ ОДНОСА И РАСПОРЕЂИВАЊЕ

Одјељак 1. Заснивање радног односа кадета и пробни рад

Члан 70.

(Уговор о раду)

(1) По успјешном завршетку основне обуке са кадетом се закључује уговор о раду, а директор Управе полиције доноси рјешење о распореду кадета на радно мјесто у чину полицајца или млађег инспектора.

(2) Облик и садржај уговора о раду ближе се одређују прописом који доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

(3) Кадет ступа на дужност полагајући заклетву.

(4) Текст и начин полагања заклетве прописује Влада Федерације на приједлог министра.

Члан 71.

(Пробни рад)

(1) Кадету који се распоређује на радно мјесто полицијског службеника у чину полицајца или млађег инспектора рјешењем се утврђује чин и налази се на пробном раду. Пробни рад обухвата увођење у посао и радни период који укупно траје 12 мјесеци.

(2) Непосредно надређени полицијски службеник ће бити одређен као старјешина и биће одговоран за оцјењивање рада по истеку пробног рока. За вријеме пробног рада, полицијски службеник врши редовне полицијске дужности и одговорности радног мјеста на које је распоређен.

(3) У случају да оцјена рада полицијског службеника буде:

а) "задовољава" – директор Управе полиције потврђује рјешењем запошљавање полицијског службеника,

б) "не задовољава" – директор Управе полиције доноси рјешење о престанку радног односа полицијском службенику без права на надокнаду због отпуштања из службе. Отпуштени полицијски службеник има право изјавити жалбу Полицијском одбору у року од осам дана од пријема рјешења о престанку радног односа.

Члан 72.

(Запошљавање полицијских службеника из других органа)

(1) Управа полиције може изузетно, путем јавног конкурса, када то потреба службе захтијева, запошљавати полицијске службенике који су тренутно запослени у другом полицијском органу у све чиновне, искључујући чиновне полицајца и млађег инспектора.

(2) Полицијски службеник запошљава се у полицијском органу у истом чину који је имао у полицијском органу у Босни и Херцеговини у коме је претходно био запослен.

(3) Министар, на приједлог директора Управе полиције, доноси пропис којим се утврђује поступак избора и запошљавања полицијских службеника из других полицијских органа у Босни и Херцеговини.

Одјељак 2. Интерни премјештај и распоређивање

Члан 73.

(Интерни премјештај)

(1) Директор Управе полиције за извршење послова и задатака из надлежности Управе полиције може премјестити полицијског службеника на друго радно мјесто у оквиру истог чина (интерни премјештај).

(2) Такав премјештај може укључивати и премјештај на другу локацију изван тренутног радног мјеста.

(3) Рјешење о интерном премјештају доноси директор Управе полиције када је то у интересу полицијског органа.

(4) На рјешење о интерном премјештају полицијски службеник може поднијети жалбу Полицијском одбору у року од осам дана по пријему рјешења. Жалба не одлаже извршење рјешења о интерном премјештају.

(5) Процедuru премјештаја из става (1) овог члана прописује министар на приједлог директора Управе полиције.

Члан 74.

(Привремени екстерни премјештај у други полицијски орган)

(1) Полицијски службеник може бити привремено екстерно премјештен у други полицијски орган у Босни и Херцеговини на упражњено радно мјесто у оквиру истог чина на период од најдуже четири године. Привремени екстерни премјештај могуће је обновити само у другом узастопном периоду.

(2) Привремени екстерни премјештај могућ је само уз сагласност полицијског службеника и директора Управе полиције.

(3) Током трајања привременог екстерног премјештаја, права и обавезе из радног односа полицијског службеника у полицијском органу мирују, а своја права из радног односа остварује у полицијском органу у који је привремено премјештен.

(4) Привремени екстерни премјештај подробније прописује подзаконским актом министар на приједлог директора Управе полиције.

Члан 75.

(Упућивање у иностранство)

(1) Када интерес Управе полиције то захтијева, полицијски службеник се може распоредити на рад изван подручја Босне и Херцеговине, у оквиру својих редовних дужности или у оквиру сарадње с иностраним надлежним тијелима или међународним организацијама.

(2) Упућивање у иностранство је могуће само уз сагласност полицијског службеника и директора Управе полиције.

(3) Упућивање у иностранство из става (1) овог члана, као и права и одговорности полицијских службеника, врши се у складу са прописима Босне и Херцеговине којима су регулисана та питања.

Члан 76.

(Привремено распоређивање на радно мјесто за које је прописан непосредно виши или непосредно нижи чин)

(1) Директор Управе полиције може, када потреба службе захтијева, привремено распоредити полицијског службеника, уз његову сагласност, на радно мјесто за које је прописан непосредно виши или непосредно нижи чин од оног који службеник има.

(2) Директор Управе полиције може распоредити полицијског службеника на радно мјесто за које је прописан непосредно нижи чин од оног који полицијски службеник има без његове сагласности у сљедећим изузетним случајевима:

а) у случају да потребе Управе полиције налажу обављање хитних послова и задатака у ограниченом времену или

б) када је неопходно пружити помоћ полицијском службенику који обавља друге послове и задатке или привремено замијенити одсутног службеника.

(3) Распоређивање из ст. (1) и (2) овог члана може трајати најдуже шест мјесеци и таква се врста распоређивања може извршити једном у четири године.

(4) За вријеме распоређивања из ст. (1) и (2) овог члана, полицијски службеник задржава свој чин, плаћу, повећање и друге накнаде утврђене

законом те разлику плате за непосредно виши чин на који је привремено распоређен.

Члан 77.

(Прекобројност полицијских службеника)

(1) Прекобројност полицијских службеника настаје у случајевима:

а) смањења обима посла полицијског органа;

б) реорганизације полицијског органа;

ц) када је коначном одлуком надлежног органа утврђено постојање безбједносне сметње за приступ тајним подацима у складу са Законом о заштити тајних података;

д) када је коначном одлуком надлежног органа утврђена смањена радна способност полицијског службеника, односно неспособност за примјену полицијских овлашћења.

(2) Директор Управе полиције може прогласити полицијског службеника прекобројним у случају из тач. а) и б) става (1) овог члана само онда када тај полицијски службеник не може бити интерно премјештен према члану 73. овог закона или када не постоји могућност екстерног премјештаја у други полицијски орган у Босни и Херцеговини на упражњено радно мјесто истог чина, односно нижег чина уз пристанак полицијског службеника.

(3) Полицијски службеник из става (2) овог члана може, уз његову сагласност, бити интерно или екстерно премјештен на упражњено радно мјесто запосленика, у складу са стручном спремом.

(4) Уколико не постоји могућност интерног премјештаја полицијског службеника из тач. ц) и д) става (1) овог члана на друго радно мјесто које одговара његовој стручној спреми, здравственој и психофизичкој способности нити екстерног премјештаја у органе управе у Федерацији, полицијски службеник се проглашава прекобројним и остварује права у складу са законом.

(5) Полицијски службеник може поднијети жалбу Полицијском одбору у року од осам дана од дана пријема рјешења о прекобројности.

(6) Полицијски службеник којем је радна способност смањена или којем је утврђена неспособност за примјену полицијских овлашћења као посљедица законите примјене полицијских овлашћења или професионалног обољења, не може бити проглашен прекобројним.

(7) Влада Федерације подзаконским актом утврдиће процедуру која се мора слиједити у случају прекобројности полицијских службеника и процедуру коју мора слиједити полицијски орган у случају премјештаја из става (3) овог члана.

Одјељак 2 – Именовање и разрешење директора Управе полиције и замјеника директора Управе полиције, регулисање права из радног односа у случају именовања полицијског службеника на мандатну позицију у други полицијски орган у БиХ

Члан 78.

Услови за именовање

- (1) Кандидати за мјеста директора Управе полиције и замјеника директора Управе полиције морају имати чин главног инспектора или виши чин и најмање три године рада у том чину.

(2) Поред услова из става (1) овог члана, кандидати за мјеста директора Управе полиције и замјеника директора Управе полиције морају испуњавати и друге услове утврђене посебним законом и другим прописима.

Члан 79.

(Процедура избора и именовања)

Законом којим се утврђује организација, управљање и надлежност Федералне управе полиције утврђује се мандат, поступак и надлежно тијело које ће извршити коначни избор предложених кандидата за именовање директора и замјеника директора Управе полиције, као и услове и поступак за њихово разрешење.

Члан 80.

(Мировање права из радног односа у случају именовања на мандатну позицију у другом полицијском органу у Босни и Херцеговини)

(1) Полицијском службенику који је именован на позицију руководиоца или замјеника руководиоца у други полицијски орган у Босне и Херцеговине права и обавезе из радног односа у полицијском органу по сили закона мирују од дана именовања на мандатну позицију.

(2) Рјешење о мировању права и обавеза из радног односа, којим се утврђује датум од када је почело коришћење тог права, доноси директор Управе полиције по пријему одлуке о именовању полицијског службеника на мандатну позицију из става (1) овог члана.

(3) Мировање права из радног односа може трајати најдуже два мандата.

Члан 81.

(Враћање у полицијски орган по окончању мандата у другом полицијском органу)

(1) У року од 30 дана прије истека мандата, полицијски службеник који је именован на позицију руководиоца или замјеника руководиоца у други полицијски орган у Босни и Херцеговини подноси захтјев директору Управе полиције за враћање у полицијски орган и то у чину који је имао у вријеме наступања мировања, права и обавеза из радног односа.

(2) Рјешење о враћању у полицијски орган доноси директор Управе полиције у року од 30 дана од дана пријема захтјева из става (1) овог члана.

VIII – ЧИНОВИ, УНАПРЕЂЕЊЕ И ОЦЈЕНА РАДА ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Одјељак 1. Чиновни

Члан 82.

(Чиновни полицијских службеника)

(1) Полицијски службеници стичу свој почетни чин зависно од нивоа приступања у Управи полиције, као што је прописано чл. 53. и 84. овог закона.

(2) Полицијски службеник стиче свој сљедећи виши чин кроз унапређење у складу с овим законом.

(3) Полицијски службеници имају један од сљедећих чинова:

- а) полицајац;
- б) старији полицајац;
- ц) наредник;
- д) старији наредник;
- е) млађи инспектор;
- ф) инспектор;
- г) виши инспектор;
- х) самостални инспектор;
- и) главни инспектор;
- ј) генерални инспектор полиције;
- к) главни генерални инспектор полиције.

(4) Садржај и изглед чинова полицијских службеника као и поступак додјељивања и одузимања чинова полицијских службеника прописује Влада Федерације на приједлог министра.

Члан 83.

(Утврђивање радних мјеста полицијских службеника)

(1) Правилником о унутрашњој организацији утврђују се радна мјеста полицијских службеника и чин из члана 82. став (3) овог закона и други услови у складу са прописом из члана 82. став (4) овог закона.

(2) Кандидати који пролазе обуку из члана 67. овог закона да би радили у Управи полиције немају чиновне, већ током обуке имају звање кадета.

Члан 84.

(Почетни чиновници полицијских службеника)

(1) Полицијски службеник са најмање IV степеном стручне спреме добија почетни чин полицајца.

(2) Полицијски службеник са најмање VI степеном стручне спреме или завршеним првим циклусом високог образовања са 180 ЕЦТС бодова добија почетни чин млађег инспектора.

(3) Почетни чин полицајца или млађег инспектора додјељује се кадетима након успјешно завршеног пробног рада из члана 71. овог закона.

(4) Полицијски службеник чина полицајца и млађег инспектора који успјешно заврше пробни рад из члана 71. овог закона задржавају тај чин.

Члан 85.

(Чиновници главног генералног инспектора полиције и генералног инспектора полиције)

(1) Чин главног генералног инспектора полиције стиче искључиво главни инспектор полиције који је именован за директора Управе полиције према члану 78. овог закона, а чин генералног инспектора полиције стиче искључиво главни инспектор полиције који је именован за замјеника директора Управе полиције према члану 78. овог закона.

(2) Директор, односно замјеник директора Управе полиције који је именован из Управе полиције нема право на функционални чин из става (1) овог члана по престанку обављања мандатне дужности, а има право останка у полицијском органу по поднесеном захтјеву у чину који је имао прије преузимања мандата.

(3) Уколико је полицијски службеник из Управе полиције именован на позицију руководиоца или замјеника руководиоца другог полицијског органа у Босни и Херцеговини, по окончању мандата, а по захтјеву који подноси, има право повратка у полицијски орган у чин који је имао прије преузимања мандатне дужности у складу са чланом 81. овог закона.

(4) Изузетно, уколико не постоји упражњено радно мјесто које одговара чину главног инспектора, директор, односно замјеник директора Управе полиције по престанку мандата може бити привремено распоређен, уз његову сагласност, и на радно мјесто за које је прописан чин "самосталног инспектора" уз задржавање свих права које припадају чину "главног инспектора".

(5) Уколико је директор, односно замјеник директора Управе полиције прије именовања на мандатну дужност у Управи полиције радио у неком другом полицијском органу, по окончању мандатне дужности у полицијском органу се на њега примјењују закони који су важећи у полицијском органу из којег је дошао.

Члан 86.

(Заштита додијељених чинова)

(1) Додијељени чин полицијском службенику не може се одузети осим у случају из члана 85. става (2) овог закона или након престанка радног односа у складу с овим законом или у складу са правоснажном одлуком надлежног суда.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, чин који је полицијски службеник имао, на његов писмени захтјев може се рјешењем одузети ради распореда на радно мјесто са нижим чином.

(3) Изузетно од става (1) овог члана, чин који је полицијски службеник имао одузима се ради распореда на послове запосленика у складу са чланом 77. ст. (3) и (4) овог закона.

(4) Чин који је полицијски службеник имао у вријеме пензионисања, може задржати на почасној основи по одлуци министра.

Одјељак 2. Унапређење полицијских службеника

Члан 87.

(Унапређење)

(1) Унапређење полицијског службеника у виши чин врши се искључиво у складу с овим законом и прописом о условима и процедури за унапређење који доноси министар на приједлог директора Управе полиције.

(2) Полицијски службеници који се пријаве за унапређење у виши чин обавезни су да положе интерне испите за унапређење у Управи полиције у складу са прописом из става (1) овог члана.

(3) Уколико полицијски службеник који је провео три године у Управи полиције стекне виши степен школске спреме током рада у Управи полиције и испуни услове из члана 88. става (2) тач. б) и ц) овог закона, може се пријавити за почетни чин који одговара његовој новој школској спремни, под условом да постоји слободно радно мјесто које је оглашено за унапређење.

Члан 88.

(Критеријуми и услови за унапређење)

(1) Полицијски службеник може бити унапријеђен непосредно у виши чин ако постоји упражњено радно мјесто, што се врши према сљедећим критеријумима:

а) да је за чин у који би полицијски службеник могао бити унапријеђен у складу с овим законом оглашено слободно мјесто и да је то слободно мјесто оглашено интерно,

б) да се полицијски службеник пријавио за слободно мјесто из тачке а) овог става и

ц) да полицијски службеник има приједлог комисије за унапређење.

(2) При давању приједлога из става (1) тачке ц). овог члана, комисија за унапређење утврђује да полицијски службеник испуњава све сљедеће услове:

а) да је провео законом прописано вријеме у претходном чину;

б) да је био оцијењен оцјеном "добар" или вишом оцјеном за свој рад у посљедње три године за које је полицијски службеник био оцијењен;

ц) да се против њега не води кривични поступак или дисциплински поступак за тежу повреду службене дужности или да није привремено удаљен из Управе полиције;

д) да је успјешно завршио интерне испите из члана 87. става (2) овог закона;

е) да му није изречена дисциплинска мјера обустављања унапређења у виши чин;

ф) да му није изречена правоснажна пресуда за кривично дјело код надлежног суда све док се не створе услови за брисање осуде за кривично дјело изречено том пресудом.

Члан 89.

(Степен образовања за унапређење полицијског службеника)

(1) Полицијски службеник који се пријављује за унапређење мора да има чин старији полицајац, чин наредника и чин старијег наредника, средњу стручну спрему, а за чин млађег инспектора, чин инспектора и чин вишег инспектора најмање завршен први циклус високог образовања са 180 ЕЦТС бодова или VI степен стручне спреме.

(2) Полицијски службеник који се пријављује за унапређење из чина вишег инспектора у чин самосталног инспектора и из чина самосталног инспектора у чин главног инспектора мора имати најмање 240 ЕЦТС бодова или VII степен стручне спреме.

(3) При давању приједлога из тачке ц) става (1) члана 88. овог закона, комисија за унапређење узима у обзир покренуте дисциплинске поступке и дисциплинске санкције изречене полицијском службенику за повреде службене дужности.

(4) Поступак и услови за интерно објављивање радног мјеста из става (1) овог члана уређује се прописом из члана 88. став (1) овог закона.

Члан 90.

(Прописано вријеме проведено у претходном чину)

(1) Најкраће вријеме проведено у претходном чину које је потребно да би полицијски службеник испунио критеријуме за унапређење из члана 88. става (2) тачке а) овог закона је:

а) за унапређење из чина полицајца у чин старијег полицајца - три године;

б) за унапређење из чина старијег полицајца у чин наредника, а из чина наредника у чин старијег наредника – четири године у сваком чину;

ц) за унапређење из чина млађег инспектора у чин инспектора, а из чина инспектора у чин вишег инспектора - четири године у сваком чину за полицијске службенике са VI степеном школске спреме или завршеним првим циклусом високог образовања са 180 ЕЦТС бодова и двије године у сваком чину за полицијске службенике са VII степеном стручне спреме или високо образовање првог циклуса (који се вреднује са 240 ЕЦТС бодова) или другог или трећег циклуса Болоњског студирања;

д) за унапређење из чина вишег инспектора у чин самосталног инспектора и из чина самосталног инспектора у чин главног инспектора – три године у сваком чину.

(2) Поред најкраћег времена потребног за унапређење из става (1) тачке д) овог члана полицијски службеник који се пријављује за унапређење из чина вишег инспектора у чин самосталног инспектора или из чина самосталног инспектора у чин главног инспектора мора имати најмање VII степен стручне спреме, односно високо образовање првог циклуса (који се вреднује са 240 ЕЦТС бодова) или другог или трећег циклуса Болоњског студирања.

(3) При рачунању времена из става (1) овог члана признаје се само стварно вријеме проведено на дужности у полицијским органима у БиХ. У стварно вријеме не урачунава се вријеме које је полицијски службеник провео на неплаћеном одсуству и суспензији.

(4) Изузетно од става (3) овог члана, као стварно вријеме проведено на дужности признаће се и вријеме које је полицијски службеник провео на породилском одсуству или у екстерном премјештају у складу са чланом 74. овог закона или кад је упућен у иностранство у складу са чланом 75. овог закона.

(5) Вријеме које је полицијски службеник провео распоређен на радно мјесто за које је прописан нижи чин у складу са чланом 76. овог закона сматра се временом које је провео у свом чину.

Члан 91.

(Поступак унапређења)

(1) Управа полиције најмање једном годишње припрема годишњу листу слободних радних мјеста за све чиновне за унапређење.

(2) Листа из става (1) овог члана се доставља директору Управе полиције, који одлучује о покретању поступка за унапређење.

(3) На основу одлуке из става (2) овог члана, директор Управе полиције именује комисију за унапређење од три члана, чији су чиновници једнаки или виши од чиновника који се захтијевају за радно мјесто за које се кандидати разматрају за унапређење, а имају најмање чин вишег инспектора.

(4) Прије објављивања слободних радних мјеста из члана 88. става (1) тачке а) овог закона, комисија за унапређење разматра све случајеве посебних унапређења у складу са чланом 93. овог закона.

(5) Комисија за унапређење утврђује приједлог листе кандидата с оствареним укупним бројем бодова према свим критеријумима утврђеним прописом из члана 87. став (1) овог закона, у складу са бројем слободних радних мјеста која су интерно објављена. Листа се објављује на огласној табли Управе полиције.

(6) Полицијски службеник који се пријавио за унапређење, а не налази се на објављеној листи, може изјавити жалбу Полицијском одбору у року од осам дана након објављивања листе из става (5) овог члана. Жалба одгађа поступак унапређења.

(7) Када Полицијски одбор одлучи о свим изјављеним жалбама, комисија за унапређење утврђује и објављује коначну листу кандидата предложених за унапређење, коју доставља директору Управе полиције на одлучивање.

(8) Уколико је правоснажном одлуком суда поништена одлука о унапређењу у виши чин, полицијски службеник се распоређује на радно мјесто у чину који је имао прије доношења поништене одлуке.

(9) Комисија за унапређење број бодова за унапређење одређује у складу са прописом из члана 87. став (1) овог закона.

Члан 92.

(Рјешење о унапређењу)

На основу коначне листе из члана 91. став (7) овог закона директор Управе полиције, односно министар доноси посебна појединачна рјешења о унапређењу у виши чин, на које полицијски службеник може изјавити жалбу Полицијском одбору у року од осам дана од дана пријема рјешења.

Члан 93.
(Посебно унапређење)

(1) Полицијски службеник чији је рад у претходне три године оцијењен с одличном оцјеном, који је постигао изванредне резултате у свом раду и који је провео у тренутном чину најмање пола времена прописаног за стицање вишег чина и који испуњава услове из члана 88. овог закона, може бити изузетно унапријеђен у сљедећи виши чин, на иницијативу руководиоца основне организационе јединице у којој полицијски службеник ради.

(2) Полицијски службеник може бити унапријеђен на начин из става (1) овог члана највише једном у току своје професионалне каријере.

(3) Полицијски службеник не може бити унапријеђен на начин из става (1) овог члана у чин самосталног инспектора или виши чин.

(4) Све случајеве посебног унапређења разматра комисија за унапређење.

(5) На основу приједлога комисије за унапређење, директор Управе полиције доноси рјешење о посебном унапређењу за полицијске службенике у Управи полиције.

(6) На рјешење из става (5) овог члана може се изјавити жалба Полицијском одбору у року од осам дана од дана пријема рјешења.

(7) Поступак и критеријуми за посебно унапређење уређују се у пропису из члана 87. став (1) овог закона.

Одјељак 3. Оцјењивање рада полицијских службеника

Члан 94.
(Оцјена рада)

(1) Управа полиције једном годишње врши оцјену рада свих полицијских службеника како би се утврдило испуњавају ли радне обавезе и дужности те задовољавају ли професионалне стандарде неопходне у извршавању полицијских задатака.

(2) Оцјена рада се врши ради:

а) праћења и остваривања послова из описа рада полицијског службеника;

б) подстицања службеника да искажу максимум својих стручних способности;

ц) идентификовања недостатака у раду и проблема из било којег подручја рада, а које треба отклонити;

д) креативности у раду, давање подстицаја за бољи рад и предлагања нових радних циљева.

(3) Оцјену рада полицијског службеника доноси директор Управе полиције, на приједлог руководиоца организационе јединице у коју је распоређен полицијски службеник који се оцјењује.

(4) Оцјену рада полицијског службеника који је руководилац основне организационе јединице доноси директор Управе полиције, на приједлог замјеника директора Управе полиције.

(5) Оцјена рада се не врши за полицијског службеника који је на раду провео мање од шест мјесеци у току године оцјењивања.

(6) Поступак и критеријуме за оцјену рада полицијских службеника прописује министар, на приједлог директора Управе полиције.

Члан 95.

(Оцјене полицијских службеника)

(1) Полицијски службеник се оцјењује сљедећим оцјенама:

- а) не задовољава;
- б) задовољава;
- ц) добар;
- д) врло добар;
- е) одличан.

(2) Оцјена рада се утврђује рјешењем.

(3) Полицијски службеник потписује оцјену на прописаном обрасцу и добија рјешење о оцјени рада.

(4) Полицијски службеник на рјешење из става (2) овог члана може изјавити жалбу Полицијском одбору у року од осам дана од дана пријема рјешења.

Члан 96.

(Поступак у случају оцјене рада "не задовољава")

У случају да је полицијски службеник добио оцјену рада "не задовољава", у наредној години послове обавља по посебном плану рада и под надзором овлаштеног полицијског службеника. Ако након истека те године добије поново оцјену „не задовољава“, престаје му радни однос, а оцјена се посебно образлаже.

Члан 97.

Евиденције о оцјени рада

(1) Полицијски службеник има слободан приступ својим оцјенама рада.

(2) О оцјени рада полицијског службеника води се евиденција на начин утврђен у пропису из члана 94. став (6) овог закона и начин чувања тих оцјена.

Одјељак 4. Право на плату и друга примања полицијског службеника

Члан 98.

(Плате и накнаде полицијских службеника)

Полицијски службеници право на плату, накнаде и друга примања на раду и по основу рада оставарују на начин и под условима утврђеним Законом о платама и накнадама полицијских службеника Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број 45/10).

IX – РАДНИ УСЛОВИ

Члан 99.

(Радни и социјални прописи)

Закон о раду и остали закони којима се уређују права и обавезе из радних односа и колективни уговори примјењују се на полицијске службенике и кадете, уколико није другачије одређено овим законом.

Члан 100.

(Радно вријеме)

(1) Просјечно радно вријеме је 40 часова седмично, што укључује одмор у току радног дана прописан Законом о раду.

(2) Радно вријеме је осам часова дневно. Директор Управе полиције може одредити да радно вријеме траје дуже од осам часова дневно, о чему доноси посебно рјешење у сљедећим случајевима:

а) када је потребан континуитет рада;

б) када се одређени задаци морају извршити у одређеним роковима или у планираном времену или

ц) ради остваривања личних права у складу са законом или међународним конвенцијама из области рада.

Члан 101.

(Рад у посебним условима)

(1) Полицијски службеник је обавезан радити у посебним условима у случају када су такви услови неопходни за извршење задатака Управе полиције.

(2) Посебним условима се сматрају: рад по ванредном распореду, рад у двократној смјени, рад у смјенама, рад суботом, недјељом, празницима и осталим слободним данима, рад ноћу и рад на појединим локацијама.

(3) Други начини рада у посебним условима могу бити одређени ако то захтијева безбједносна ситуација или ако је то једини начин да се обаве одређени задаци који не могу бити одгођени или се морају завршити у одређеном року.

(4) Директор управе полиције својим актом одређује услове када се примјењује други начин рада у посебним условима из става 3. овог члана.

(5) За послове из ст. (2) и (3) овог члана полицијски службеници имају право на накнаду у новцу или слободним часовима, што се утврђује Законом из члана 98. овог закона.

Члан 102.

(Ограничења у погледу прековременог рада)

(1) У случају да је потребно обавити хитан посао или задатак до одређеног рока или у одређеном времену, издаће се наредба полицијским службеницима за прековремени рад. Наредба садржи послове које ће обављати, мјесто, вријеме и трајање прековременог рада.

(2) На основу наредбе из става (1) овог члана директор Управе полиције доноси појединачна рјешења о прековременом раду, у складу са Законом о раду.

(3) Прековремени рад из става (1) овог члана може трајати до четири часа дневно и не више од 20 часова седмично.

Члан 103.

(Плаћени годишњи одмор)

(1) Полицијски службеници имају право на најмање 18, а највише 30 радних дана плаћеног годишњег одмора, зависно од дужине радног стажа.

(2) Годишњи одмор на који полицијски службеници имају право одређен је како слиједи у табели:

Године радног стажа	Радни дани
од 6 мјесеци до 3 године	18
од 3 до 5 година	20
од 5 до 7 година	22
од 7 до 10 година	23
од 10 до 12 година	24

од 12 до 15 година	25
од 15 до 20 година	27
од 20 до 25 година	29
преко 25 година	30

(3) У дане годишњег одмора не рачунају се дани прописани у Закону о раду.

(4) По одлуци руководиоца органа, а као награда за изванредне резултате рада, полицијски службеник има право на два додатна слободна радна дана.

(5) Полицијски службеник може искористити свој годишњи одмор у цјелини или у два дијела. Први дио се користи без прекида у трајању од најмање 12 радних дана у току календарске године. Други дио се користи најкасније до 30. јуна наредне године.

(6) Трајање и распоред годишњих одмора за наредну годину утврђују се прије краја текуће године.

(7) Изузетно од става (5) овог члана, руководилац органа може промијенити распоред годишњих одмора због изузетно важних службених разлога.

(8) У случају да промјена у распореду из става (7) овог члана има за резултат прекид коришћења годишњег одмора полицијског службеника, тај полицијски службеник ће добити надокнаду за путне и друге трошкове који су настали прекидањем коришћења годишњег одмора. Руководилац органа одређује врсту и висину трошкова, који нису трошкови за путовање.

(9) Полицијски службеник не губи дане годишњег одмора због прекида из става (7) овог члана и прекинути годишњи одмор користиће касније, када престану разлози за прекид одмора.

Члан 104.

(Плаћено одсуство)

(1) Полицијски службеник има право на плаћено одсуство до седам радних дана у једној календарској години у сљедећим случајевима:

- а) смрт члана до пет радних уже породице: дана;
- б) смрт један радни сродника: дан;
- ц) његовање до три радна

- члана уже дана;
породице:
- д) рођење до три радна
дјетета: дана;
- е) склапање до пет радних
брака: дана;
- ф) селидба: до два радна
 дана;
- г) добровољног један дан по
давања крви донирању, али
 не више од
 три дана у
 току цијеле
 године;
- х) постигнути два радна
изванредни дана.
резултати рада

(2) Плаћено одсуство из става (1) овог члана одобрава директор Управе полиције на писмени захтјев полицијског службеника, о чему се доноси рјешење.

Члан 105.

(Неплаћено одсуство)

На захтјев полицијског службеника, директор Управе полиције може одобрити неплаћено одсуство у трајању од најдуже 30 дана у једној календарској години.

Члан 106.

(Рјешење о годишњем одмору, плаћеном и неплаћеном одсуству за директора Управе полиције и замјеника директора Управе полиције)

Рјешење о годишњем одмору, плаћеном и неплаћеном одсуству из чл.: 103., 104. и 105. овог закона за директора Управе полиције и замјеника директора Управе полиције доноси министар.

Члан 107.

(Бенефицирани пензијски стаж)

(1) Полицијски службеници остварују право на стаж осигурања с увећаним трајањем (бенефицирани стаж) по којем се сваких, ефективно проведених, 12 мјесеци на пословима и задацима, рачуна као 16 мјесеци стажа осигурања.

(2) Финансијска средства за бенефицирани пензијски стаж обезбјеђују се у буџету Федерације Босне и Херцеговине.

Члан 108.
(Пензијски основ)

(1) Пензијски основ за полицијске службенике утврдиће се на основу просјека плаће коју је полицијски службеник остварио у посљедњих 15 година пензијског стажа или 15 година које су за полицијског службеника најповољније.

(2) Финансијска средства која представљају разлику између пензије за полицијског службеника утврђене према ставу (1) овог члана и пензије утврђене према пропису којим се уређује област пензијског и инвалидског осигурања обезбјеђује се у буџету Федерације Босне и Херцеговине.

**X – ИНТЕРНИ ПОСТУПАК И НАДЛЕЖНОСТ ЈЕДИНИЦЕ ЗА
ПРОФЕСИОНАЛНЕ СТАНДАРДЕ**

Члан 109.
(Јединица за професионалне стандарде)

(1) Јединица за професионалне стандарде утврђује се као основна организациона јединица у Управи полиције која је надлежна за покретање и вођење интерног поступка ради утврђивања одговорности за лакше и теже повреде службене дужности полицијских службеника и друге послове утврђене овим законом и другим прописима.

(2) Ако тежа повреда службене дужности има елементе кривичног дјела почињено од полицијског службеника Управе полиције, Јединица за професионалне стандарде доставља прикупљену документацију Сектору криминалистичке полиције и предузима даље радње и мјере према упутствима Сектора криминалистичке полиције.

(3) Уколико се ради о кривичном дјелу из надлежности другог полицијског органа, Јединица за професионалне стандарде доставља прикупљену документацију том органу и према потреби учествује у даљем поступку.

Члан 110.
(Покретање интерног поступка)

(1) Полицијски службеник одговара дисциплински за повреде службене дужности утврђене овим законом, које су почињене његовом кривицом.

(2) Интерни поступак због лакше и теже повреде службене дужности од полицијског службеника покреће се на основу притужбе грађанина или овлашћеног представника правног лица, пријаве полицијског службеника и другог запосленика Управе полиције, непосредно надређеног полицијског службеника и Одбора за жалбе грађана.

(3) Интерни поступак је унутрашњи истражни поступак за утврђивање лакше и теже повреде службене дужности које почине полицијски службеници Управе полиције које су утврђене овим законом.

(4) Јединица за професионалне стандарде када прими притужбу или пријаву из става (2) овог члана, проводи истражни поступак и утврђује чињенично стање у односу на повреде службене дужности и починиоца и поступа на сљедећи начин:

а) ако утврди да се ради о лакшој повреди службене дужности, након окончања тог поступка доставља приједлог за изрицање дисциплинске мјере директору Управе полиције на одлучивање;

б) ако утврди да се ради о тежој повреди службене дужности, подноси захтјев за покретање дисциплинског поступка Дисциплинској комисији и у том предмету пред Комисијом врши функцију дисциплинског тужиоца (заступа поднесени захтјев);

ц) ако утврди да тежа повреда службене дужности има елементе кривичног дјела, поступа по члану 108. ст. (2) и (3) овог закона.

(5) Полицијски службеник је дужан у интерном поступку давати информације и друге податке које се односе на пријаве и притужбе из става (2) овог члана.

(6) Свако ко прими информацију или пријаву или притужбу на полицијског службеника прослиједиће ту информацију или пријаву или притужбу Јединици за професионалне стандарде у року од 24 часа од времена пријема.

Члан 111.

(Надлежност Јединице за професионалне стандарде у току интерног поступка)

(1) Јединица за професионалне стандарде притужбе или пријаве које се односе на дисциплинску одговорност рјешава у сљедећим роковима:

а) за лакше повреде службених дужности - у року од 30 дана од дана пријема притужбе, односно пријаве;

б) за тежу повреду службене дужности - у року од 90 дана од дана пријема притужбе или пријаве, а у сложенијим случајевима тај рок се може продужити за још 60 дана, о чему одлучује руководилац Јединице.

(2) Поступак, начин рада и одлучивања Јединице за професионалне стандарде ближе ће се регулисати у пропису из члана 129. овог закона.

Члан 112.

(Лакше повреде службене дужности)

Лакше повреде службене дужности су:

а) ношење и одржавање униформи, наоружања и опреме супротно одговарајућим прописима;

б) учестало кашњење на посао или одлазак са посла прије краја радног времена без одобрења;

ц) непажљиво и неуредно чување докумената и података супротно одговарајућим прописима;

д) неоправдано одсуство са дужности у трајању од једног дана у једном мјесецу;

е) изазивање свађе и нарушавање међуљудских односа у вршењу службених послова;

ф) некоректно и непристојно понашање према колегама, запосленицима или посјетиоцима;

г) немаран однос према повјереној опреми и униформи.

Члан 113.

(Дисциплинске санкције за лакше повреде службене дужности)

За лакше повреде службене дужности прописане у члану 112. овог закона, могу се изрећи сљедеће дисциплинске санкције:

а) писмена опомена,

б) новчана казна у износу од 15% једне основне мјесечне плате полицијског службеника.

Члан 114.

(Изрицање дисциплинске санкције за лакше повреде службене дужности)

(1) Дисциплинске санкције за лакше повреде службене дужности изриче рјешењем директор Управе полиције у року од 10 дана од дана пријема приједлога Јединице за професионалне стандарде из члана 110. став (4) тачка а) овог закона.

(2) Рјешење из става (1) овог члана доставља се полицијском службенику.

(3) Против рјешења из става (1) овог члана може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема рјешења Полицијском одбору.

Члан 115.

(Застарјелост покретања и вођења поступка за лакше повреде службене дужности)

(1) Покретање интерног поступка због лакше повреде службене дужности застаријева у року од 30 дана од дана сазнања за извршену повреду службене дужности и починиоца, а најдуже у року од 60 дана од дана извршења повреде.

(2) Вођење интерног поступка због лакше повреде службене дужности застаријева у року од 60 дана од дана покретања интерног поступка, а најдуже у року од 120 дана од дана покретања интерног поступка.

(3) Извршење дисциплинске санкције за лакшу повреду службене дужности застаријева у року од 90 дана од дана правоснажности рјешења о дисциплинској санкцији.

Члан 116.

(Брисање санкција из дисциплинске евиденције)

Ако полицијски службеник у року од једне године од дана правоснажности рјешења којим му је изречена дисциплинска санкција за лакшу повреду службене дужности не учини нову лакшу повреду службене дужности, изречена санкција се брише из евиденције.

XI – ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ ЗА ТЕЖЕ ПОВРЕДЕ СЛУЖБЕНЕ ДУЖНОСТИ

Члан 117.

*(Дисциплинска одговорност полицијског службеника
за тежу повреду службене дужности)*

(1) Полицијски службеник је дисциплински одговоран за теже повреде службене дужности прописане овим и другим законом, настале као резултат његове кривице, а дисциплинска одговорност директора Управе полиције и његовог замјеника регулисана је Законом о унутрашњим пословима Федерације Босне и Херцеговине.

(2) Кривична одговорност за кривично дјело и прекршајна одговорност за прекршај не искључује дисциплинску одговорност полицијског службеника уколико почињено кривично дјело или прекршај истовремено представља и тежу повреду службене дужности.

(3) Ослобођење од кривичне одговорности или прекршајне одговорности не подразумијева истовремено и ослобођење од дисциплинске одговорности полицијског службеника.

Члан 118.

(Рад Дисциплинске комисије)

(1) Дисциплински поступак мора бити фер и транспарентан. Током дисциплинског поступка, полицијски службеник ужива сљедећа права:

а) право да буде правовремено обавијештен о захтјеву за покретање дисциплинског поступка за тежу повреду службене дужности и о доказима, као

и право да писмено одговори на поднесени захтјев или да се његова усмена изјава запише;

б) право на фер и јавно саслушање пред Дисциплинском комисијом и Полицијским одбором. Јавност може бити искључена са саслушања ако то захтијевају интереси морала, јавног реда и државне безбједности демократског друштва или ако је то у интересу малољетника или заштите приватног живота или јавност може бити искључена до неопходне мјере у посебним околностима кад би јавно саслушање ометало интересе правичности према мишљењу Дисциплинске комисије и Полицијског одбора;

ц) право на недавање исказа против себе, право да се од оптужбе брани сам или уз стручну помоћ адвоката којег сам изабере те право присуствовања сваком саслушању у поступку;

д) право на јавно изрицање санкције и доношење рјешења;

е) право на подношење жалбе на рјешење о дисциплинској одговорности.

(2) Начин вођење дисциплинског поступка пред Дисциплинском комисијом уређује се прописом из члана 129. овог закона.

Члан 119.

(Теже повреде службене дужности)

(1) Теже повреде службене дужности су:

1) неизвршавање, несавјесно, неблаговремено или непажљиво извршавање службених задатака;

2) избегавање обавеза везаних за професионалну обуку и усавршавање;

3) неоправдано одсуство са дужности у трајању од најмање два дана у једном мјесецу;

4) неовлашћено коришћење средстава повјерених ради извршавања задатака и дужности;

5) вршење активности које нису у складу с интересима Управе полиције или без претходног одобрења директора Управе полиције, укључујући присуство на скуповима политичких странака или другим политичким скуповима у полицијској униформи, осим уколико је на дужности, те давање јавне изјаве или на други начин јавно коментарисање рада полицијског органа без одобрења директора Управе полиције;

6) понашање које онемогућава, омета или отежава другима извршавање службених задатака, односно остваривање њихових права;

7) непружање стручне помоћи грађанима у остваривању њихових законских права;

8) понашање које нарушава углед Управе полиције или Министарства;

9) непредузимање или недовољно предузимање мјера у оквиру властитих дужности неопходних за обезбјеђивање објеката, лица и повјерених средстава и ствари;

10) спречавање грађана или правних лица у остваривању њихових права при подношењу захтјева, жалби, притужби, молби и других поднесака или неодлучивање по тим поднесцима у законском року;

11) долазак на посао под утицајем алкохола у вриједности већој од 0,3 mg или конзумирање алкохола у току радног времена, коришћење наркотика или опијата за вријеме радног времена, што се утврђује стручно прихваћеним методама;

12) прикривање чињеница о начину извршавања службених радњи или употреби силе од другог полицијског службеника, који је начином извршења службене радње или употребом средстава присиле починио тежу повреду службене дужности;

13) чињење или нечињење које води откривању службене тајне;

14) самовољно напуштање дужности или мјеста чувања одређеног објекта или лица, које може имати штетне посљедице за полицијски орган;

15) непружање помоћи другом полицијском службенику који тражи помоћ када му је помоћ неопходна за извршавање његових службених задатака;

16) спречавање, избјегавање, ометање или на други начин одгађање провођења интерних или дисциплинских поступака;

17) нарушавање јавног реда и мира, посебно непристојним и грубим понашањем, тучом на јавном мјесту или било којом другом активношћу којом се нарушава јавни ред и мир и том активношћу нарушава углед Управе полиције или Министарства, без обзира на вријеме и мјесто догађаја;

18) давање нетачних података који утичу на доношење одлука надлежних органа или изазивају друге штетне посљедице;

19) када се утврди да је неоправдано изостао са посла пет радних дана узастопно;

20) одбијање извршења законито издате наредбе;

21) злоупотреба боловања;

22) злоупотреба службеног положаја;

23) одбијање извршавања законитих наредби издатих у сврху извршавања службених задатака и дужности;

24) учествовање у политичким активностима које нису у складу са службом полицијског службеника, било за вријеме или ван дужности или чланство у политичкој странци;

25) вршење дискриминације при извршавању дужности, по основу расе, боје коже, пола, језика, религије, политичког или другог одређења, националног или социјалног поријекла или по било којем другом основу;

26) извршење радњи које представљају кривично дјело против службене дужности или друго кривично дјело, односно прекршај којим се наноси штета угледу полицијског органа, што чини полицијског службеника неподобним за рад у полицијском органу;

27) избјегавање законом предвиђених љекарских прегледа;

28) насиље на основу пола, узнемиравање на основу пола и сексуално узнемиравање супротно одредбама Закона о равноправности полова;

29) уступање и објављивање личних података супротно одредбама овог закона и Закона о заштити личних података;

30) неовлашћено прибављање службене документације која није везана за послове које обавља полицијски службеник са намјером да се злоупотреби у сврху постизања личних циљева и користи ради јавног објављивања.

(2) Теже повреде службене дужности из става (1) овог члана степенују се бодовима на сљедећи начин:

а) повреде из тач. од 1) до 3) - 5 бодова;

б) повреде из тач. од 4) до 6) - 10 бодова;

ц) повреде из тач. од 7) до 10) - 15 бодова;

д) повреде из тач. 11) - 20 бодова;

е) повреде из тач. од 12) до 18) - 25 бодова;

ф) повреде из тач. од 19) до 30) - 30 бодова.

Члан 120.

*(Органи за вођење дисциплинског поступка
и изрицање дисциплинских санкција)*

(1) Органи за вођење дисциплинског поступка и изрицање дисциплинских санкција су Дисциплинска комисија и Дисциплински тужилац.

(2) Дисциплинску комисију именује и разрјешава директор Управе полиције, а чланови су предсједавајући, два члана и исти број замјенских чланова. Два члана и један замјенски члан морају имати чин вишег инспектора или виши чин, а други члан и други замјенски члан морају бити државни службеници. Најмање два члана Дисциплинске комисије и два замјенска члана морају бити дипломирани правници. Замјенски чланови дисциплинске комисије

ангажују се када треба замјенити члана Дисциплинске комисије који није у могућности да обавља послове члана Комисије.

(3) Предсједавајући Дисциплинске комисије и члан Комисије који је државни службеник морају бити дипломирани правници са најмање VII степеном школске спреме или најмање завршеним првим циклусом високог образовања са 240 ЕТЦС бодова, с тим да полицијски службеник мора бити највишег чина.

(4) Мандат Дисциплинске комисије је двије године, с тим да се може именовати за још један узастопни мандат.

(5) Функцију Дисциплинског тужиоца врши руководилац Јединице за професионалне стандарде или инспектор јединице кога одреди руководилац те јединице, који морају имати високу стручну спрему или с најмање завршеним првим циклусом високог образовања са 240 ЕТЦС бодова.

(6) Дисциплински тужилац пред Дисциплинском комисијом и Полицијским одбором заступа захтјев за покретање дисциплинског поступка због теже повреде службене дужности.

(7) Дисциплински тужилац има овлашћење за предузимање свих радњи као странка у поступку те право увида у комплетан спис предмета о покретању дисциплинског поступка и може тражити и друге информације од других организационих јединица Управе полиције као и других правних и физичких лица за које оцијени да су потребне за утврђивање чињеница у дисциплинском поступку који се води пред Дисциплинском комисијом.

(8) Начин рада, гласања и доношења одлука Дисциплинске комисије ближе се регулише прописом из члана 129. овог закона.

Члан 121.

(Застарјелост за покретање и вођење дисциплинског поступка)

(1) Покретање дисциплинског поступка због теже повреде службене дужности застаријева у року од једне године од дана сазнања да је извршена тежа повреда службене дужности за починиоца, а најдуже у року од двије године од дана извршења повреде.

(2) Вођење дисциплинског поступка пред Дисциплинском комисијом због теже повреде службене дужности застаријева у року од 60 дана од дана покретања дисциплинског поступка, а најдуже у року од 90 дана од дана покретања поступка.

(3) Извршење дисциплинске санкције за тежу повреду службене дужности застаријева у року од 90 дана, рачунајући од правоснажности рјешења којим је дисциплинска санкција изречена.

(4) Када се против полицијског службеника води кривична истрага или кривични поступак, покренути дисциплински поступак пред Дисциплинском

комисијом по одлуци Комисије се може прекинут или наставити, с тим да је обавезна наставити дисциплински поступак ако подаци показују да ће прекид поступка довести до апсолутне застаре дисциплинског поступка утврђена у ст. (1) и (2) овог члана.

Члан 122.

(Брисање из евиденције дисциплинске санкције за теже повреде службене дужности)

Ако полицијски службеник у року од пет година од дана правоснажности рјешења којим му је изречена дисциплинска санкција за тежу повреду службене дужности не почини нову тежу повреду службене дужности, изречена санкција се брише из евиденције.

Члан 123.

(Покретање дисциплинског поступка)

(1) Јединица за професионалне стандарде када утврди да је почињена тежа повреда службене дужности, дужна је у року од 15 дана наконведеног интерног поступка из члана 110. овог закона доставити Дисциплинској комисији захтјев за покретање дисциплинског поступка.

(2) Дисциплинска комисија доноси рјешење о покретању дисциплинског поступка у року од осам дана од дана пријема захтјева Јединице за професионалне стандарде.

(3) Захтјев и рјешење о покретању дисциплинског поступка због теже повреде службене дужности доставља се полицијском службенику против којег је покренут поступак.

(4) Дисциплинска комисија доноси рјешење о дисциплинској одговорности у року од 60 дана након доношења рјешења из става (2) овог члана.

Члан 124.

(Изрицање дисциплинске санкције)

(1) Дисциплинске санкције за теже повреде службене дужности рјешењем изриче Дисциплинска комисија наконведеног дисциплинског поступка у складу с овим законом.

(2) Против рјешења из става (1) овог члана може се изјавити жалба Полицијском одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(3) Жалба поднесена Полицијском одбору одлаже извршење рјешења.

Члан 125.

(Дисциплинске санкције)

За теже повреде службене дужности прописане у члану 119. овог закона могу се изрећи сљедеће дисциплинске санкције:

- а) новчана казна;
- б) обустављање унапређења у виши чин;
- ц) престанак радног односа.

Члан 126.

(Новчана казна и обустављање унапређења у виши чин)

(1) Новчана казна за теже повреде службене дужности изричу се према сљедећој табели:

Бодови	Минимална новчана казна заснована на постотку основне једномјесечне плате	Максимална новчана казна заснована на постотку основне једномјесечне плате
5 до 9	казна од 15 % за 2 мјесеца	казна од 15% за 3 мјесеца
10 до 14	казна од 15 % за 3 мјесеца	казна од 20% за 4 мјесеца
15 до 19	казна од 20% за 4 мјесеца	казна од 30% за 5 мјесеци
20 до 24	казна од 20% за 5 мјесеци	казна од 30% за 6 мјесеци
25 или више	казна од 20% за 6 мјесеци	казна од 30% за 12 мјесеци

(2) За 20 и више бодова, поред новчане казне, изриче се и дисциплинска санкција обустављања унапређења у виши чин за период од 12 мјесеци до три године.

Члан 127.

(Обавезна дисциплинска санкција престанка радног односа)

(1) Обавезна дисциплинска санкција престанка радног односа изриче се у сљедећим случајевима:

а) за теже повреде службене дужности из члана 119. става (1) тач. од 12) до 30) овог закона ако је повреда учињена с умишљајем или из крајње непажње, а нису утврђене олакшавајуће околности у прилог полицијском службенику,

б) за теже повреде службене дужности када полицијски службеник сакупи 60 или више бодова за изречене санкције за теже повреде службене дужности, при чему се у обзир узимају и изречене санкције за претходних пет година,

ц) ако је полицијски службеник правоснажно осуђен за кривично дјело на казну затвора од шест мјесеци или тежу казну осим за кривична дјела из области саобраћаја.

(2) Примјерак рјешења о изреченим дисциплинским санкцијама за теже повреде службене дужности одлаже се у персонални досије полицијског службеника.

(3) Ако се полицијски службеник терети за двије или више тежих повреда службених дужности проистеклих из истог догађаја, дисциплинска одговорност се утврђује за сваку повреду засебно, а изриче се јединствена дисциплинска санкција за све повреде. Рјешење о јединственој дисциплинској санкцији Дисциплинска комисија доноси према повреди службене дужности којој се приписује највише бодова, а остале теже повреде службене дужности узимају се у обзир као отежавајуће околности приликом одлучивања о врсти и висини дисциплинске санкције из става (3) овог члана.

Члан 128.

(Дисциплински списи)

Управа полиције води евиденцију о дисциплинским санкцијама изреченим полицијским службеницима, што се врши на начин утврђен у пропису из члана 129. овог закона и дисциплински спис који се чува у складу са прописима о архивском пословању у органима управе.

Члан 129.

(Право жалбе на одлуку о дисциплинској одговорности)

(1) Против одлуке о дисциплинској одговорности може се поднијети жалба Полицијском одбору у року од 15 дана од пријема одлуке.

(2) Полицијски одбор о жалби одлучује у року од 30 дана од дана пријема жалбе.

Члан 130.

(Овлашћење за доношење прописа)

Министар ће, на приједлог директора Управе полиције, ближе прописати покретање и вођење дисциплинског поступка и изрицање дисциплинске санкције пред Дисциплинском комисијом.

Члан 131.

(Суспензија)

(1) Полицијски службеник ће бити суспендован:

- а) за вријеме док му је одређен притвор,
- б) ако је против њега потврђена оптужница.

(2) Полицијски службеник може бити суспендован:

а) ако постоје основи сумње да је починио кривично дјело уколико би то штетило угледу полицијског органа;

б) ако је против њега покренут дисциплински поступак за тежу повреду службене дужности за коју се може изрећи дисциплинска санкција *престанак радног односа*;

ц) ако је покренут дисциплински поступак за тежу повреду службене дужности, а постоје разлози да се вјерује да ће полицијски службеник уништити доказе или на други начин ометати одвијање дисциплинског поступка;

д) ако постоје основи сумње да је почињена тежа повреда службене дужности или ако је против њега покренут дисциплински поступак, а узевши у обзир природу теже повреде службене дужности и околности под којима је извршена, уколико би то штетило интересима полицијског органа.

(3) Директор Управе полиције доноси рјешење о суспензији у складу са ставом (1) и (2) овог члана. Директор Управе полиције може донијети рјешење о укидању суспензије из става (2) тачка а) овог члана када и даље постоје основи сумње да је почињено кривично дјело, али су престали разлози који штете угледу полицијског органа.

(4) Суспензија полицијског службеника одређена у складу са ставом (1) овог члана траје до окончања кривичног поступка.

(5) Суспензија полицијског службеника одређена у складу са ставом (2) тачке б), ц) и д) овог члана траје до окончања дисциплинског поступка.

(6) Током суспензије службено оружје, значка и службена исказница полицијског службеника одузимају се и забрањено му је носити службену униформу и друга средства која су му повјерена за обављање службене дужности.

(7) Извршење одлуке о суспензији не одгађа се у случају да се полицијски службеник налази на боловању или је одсутан са рада по било којем другом основу.

(8) Полицијски службеник који је примио одлуку о суспензији из ст. (1) и (2) овог члана може поднијети жалбу на одлуку о суспензији Полицијском одбору у року од 15 дана од пријема одлуке. Жалба не одлаже извршење одлуке о суспензији.

Члан 132.

(Исплата плате током суспензије)

(1) Током трајања суспензије полицијски службеник има право на 85% основне плате увећане за минули рад, исплаћене у претходном мјесецу.

(2) Полицијски службеник има право на пуну накнаду плате и друга права по основу рада ако се утврди да није одговоран за тежу повреду службене дужности нити за почињење кривичног дјела.

XII – МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ

Члан 133.

(Одговорност полицијског службеника)

(1) Полицијски службеник је обавезан да Управи полиције надокнади материјалну штету на имовини коју је проузроковао намјерно или из крање непажње током обављања службене дужности.

(2) Полицијски службеник је обавезан да Управи полиције надокнади штету коју Управа полиције мора надокнадити оштећеним грађанима и правним лицима, а коју је, намјерно или из крање непажње, проузроковао полицијски службеник током обављања службене дужности.

(3) Сваки полицијски службеник Управе полиције обавезан је, одмах по почињењу штете, поднијети извјештај о причињеној штети.

Члан 134.

(Утврђивање и надокнада штете)

(1) Утврђивање штете и њену висину, као и околности под којима је штета проузрокована врши Комисија за материјалну штету, коју именује директор Управе полиције.

(2) Директор Управе полиције и полицијски службеник могу направити писмени споразум о износу и начину надокнаде штете.

(3) На основу извјештаја комисије и споразума, директор Управе полиције доноси рјешење о надокнади штете, износу, року и начину надокнаде. У складу са висином штете на основу захтјева полицијског службеника, може се дозволити надокнада штете у ратама. Ако је штета причињена на имовини, на захтјев полицијског службеника директор Управе полиције може одобрити да штета буде надокнађена успостављањем претходног стања на трошак полицијског службеника у одређеном року.

Члан 135.

(Одговорност Федерације за штету)

(1) У складу са законом, Федерација је одговорна за штету причињену физичким и правним лицима као резултат поступања полицијских службеника у извршењу или у вези с извршењем задатака Управе полиције.

(2) Федерација има право захтијевати од полицијског службеника, за којег се утврди да је одговоран за штету из става (1) овог члана, да надокнади износ исплаћен трећим лицима ако је проузрокована штета последица његове грубе непажње или намјере или неовлашћених радњи или поступака.

XIII – ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

Члан 136.

(Основе за престанак радног односа)

(1) Полицијском службенику престаје радни однос те аутоматски губи статус полицијског службеника у сљедећим случајевима:

- а) када добровољно да отказ;
- б) споразумним престанком радног односа;
- ц) када добије оцјену "не задовољава" на крају пробног рада;
- д) ради испуњења законских услова за остваривање права на пензионисање у складу са прописима који уређују област пензијског и инвалидског осигурања, који су важећи на територији гдје полицијски службеник подноси захтјев за остваривање права на пензију;
- е) када надлежно тијело пензијског и инвалидског осигурања утврди трајан губитак радне способности (I категорија инвалидности) - даном правоснажности рјешења о утврђивању губитка радне способности;
- ф) када два пута узастопно добије негативну оцјену за рад;
- г) губитком држављанства Босне и Херцеговине;
- х) због прекобројности полицијских службеника;
- и) када му је за кривично дјело изречена правоснажна казна затвора од шест мјесеци или тежа казна или је правоснажно осуђен на мању казну или условну казну, а природа почињеног кривичног дјела неспојива је са обављањем полицијских послова које ће одредити Влада Федерације, на приједлог министра, посебним актом;
- ј) када му је изречена дисциплинска мјера *престанак радног односа* због повреде службене дужности;
- к) стицањем држављанства друге државе ако је то у супротности са законима Босне и Херцеговине;
- л) смрти полицијског службеника;
- м) када се пријави као кандидат за изборну функцију или од тренутка када је именован на положај унутар било којег тијела власти у Босни и Херцеговини или од тренутка када је предложен од политичке странке за именовање за било коју извршну функцију, а није дао отказ;
- н) када је коначном одлуком надлежног органа утврђено постојање безбједносне сметње за приступ тајним подацима у складу са Законом о заштити тајних података.

(2) Престанком радног односа губи се статус полицијског службеника.

(3) За престанак радног односа из става (1) овог члана директор Управе полиције доноси рјешење када се испуни један од услова.

Члан 137.

(Обавеза раздужења службених средстава)

(1) Полицијски службеник којем је престао радни однос у Управи полиције обавезан је раздужити сва средства, уређаје и опрему коју је задужио у року од седам дана од дана престанка радног односа.

(2) Полицијски службеник је обавезан да на дан престанка радног односа у Управи полиције врати службено оружје и исказнице и забрањено му је носити службену униформу.

XIV – ПОЛИЦИЈСКИ ОДБОР

Члан 138.

(Именовање и надлежности Полицијског одбора)

(1) Полицијски одбор именује Влада Федерације Босне и Херцеговине.

(2) Полицијски одбор надлежан је за преиспитивање свих жалби које овај закон предвиђа као и било које друге одлуке или радње предузете или непредузете од Управе полиције а које се односе на статус полицијских службеника, у складу с овим законом и подзаконским актима, а на захтјев:

а) полицијског службеника који сматра да је оштећен оспораваном одлуком, предузимањем или непредузимањем радње,

б) полицијског органа у којем је оштећени полицијски службеник запослен,

ц) министарства у чијем саставу је полицијски орган.

(3) Полицијски одбор ће:

а) саслушати полицијског службеника или орган који је поднио захтјев ако је то потребно,

б) позвати свједоке и вјештаке када је то неопходно,

ц) тражити и прикупити од надлежних органа све релевантне податке.

(4) Одлуке полицијског одбора заснивају се на закону и на потпуно и правилно утврђеним чињеницама. Одлуке полицијског одбора су коначне, с тим да могу бити предмет судског преиспитивања у складу са важећим законима и достављају се подносиоцу жалбе у року од осам дана од дана доношења.

(5) Полицијски одбор доноси одлуку у року од 30 дана од дана пријема захтјева за преиспитивање из става 2. овог члана, осим ако овим законом није другачије прописано.

(6) Жалба поднесена полицијском одбору одгађа извршење одлуке, уколико није другачије прописано овим законом.

(7) Влада Федерације, на приједлог министра, својим прописом утврђује поступак и начин рада Полицијског одбора.

Члан 139.

(Састав Полицијског одбора)

(1) Полицијски одбор чине два полицијска службеника из полицијског органа са чином самосталног инспектора или вишим чином и један државни службеник из Министарства.

(2) Најмање један члан Полицијског одбора мора бити дипломирани правник или Бакалауреат/Bachelor права с остварених 240 ЕЦТС студијских бодова, а засједањем Полицијског одбора предсједава полицијски службеник са највишим чином или полицијски службеник који је провео дуже времена у том чину уколико оба полицијска службеника имају исти чин.

(3) Полицијски орган предлаже Влади Федерације четири полицијска службеника и два државна службеника за кандидате за Полицијски одбор. Влада Федерације од предложених кандидата именује чланове Полицијског одбора на мандат од двије године, са могућношћу именовања другог узастопног мандата.

(4) Полицијски одбор којем је престао мандат наставља обављати послове из своје надлежности утврђене овим законом до именовања новог Полицијског одбора.

(5) Члан Полицијског одбора мора бити независан у свом раду и непристрасан.

(6) Члан Полицијског одбора може бити разријешен дужности прије краја свог мандата само по одлуци Владе Федерације због околности које се се прописују пословником из члана 138. став (7) овог закона.

ПОГЛАВЉЕ XV – НАДЗОР НАД ПРОВОЂЕЊЕМ ЗАКОНА

Члан 140.

(Надзор над провођењем Закона)

Надзор над провођењем овог закона и подзаконских аката који се доносе на основу овог закона врши Министарство.

Члан 141.

(Садржај надзора)

Надзор из члана 140. овог закона представља давање стручних мишљења, упута, достављање извјештаја и других радњи које се односе на провођење овог закона и подзаконских аката који се доносе на основу овог закона.

ПОГЛАВЉЕ XVI – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 142.

(Прописи Владе Федерације)

У року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, Влада Федерације ће донијети пропис из члана 7. став (4), члана 7. став (5), члана 26. став (3), члана 70. став (4), члана 77. став (7), члана 82. став (4) и члана 138. став (7) овог закона.

(1) Прописе из става (1) овог члана министру предлаже директор Управе полиције.

Члан 143.

(Прописи министра)

У року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, министар ће, на приједлог директора Управе полиције, донијети пропис из члана 6. став (2), члана 7. став (6), члана 7. став (6), члана 8, члана 15. став (4), члана 19. став (4), члана 27. став (3), члана 30. став (5), члана 43, члана 46. став (6), члан 52. став (5), члана 61., члана 67. став (2) и (3), члана 69. став (3), члана 70. став (2), члана 72. став(3), члана 73. став (5), члана 87. став (1), члана 94. став (6), члан 130. овог закона.

Члан 144.

(Заснивање радног односа за полицијске службенике који су распоређени екстерним премјештајема)

Полицијски службеници који су се на дан ступања на снагу овог закона затекли у полицијском органу на основу привременог екстерног премјештаја могу засновати радни однос на неодређено вријеме у Управи полиције на захтјев полицијског службеника и уз сагласност директора Управе полиције у зависности од тога у којем је органу био распоређен по основу привременог екстерног премјештаја.

Члан 145.

(Прелазна одредба о испуњавању услова о запошљавању)

(1) Уколико овим законом није другачије прописано и у складу са међународним обавезама Босне и Херцеговине, ниједно лице ни под којим околностима не може бити у радном односу на основу овог закона ако су му Међународне полицијске снаге Уједињених нација (у даљем тексту: УН/ИПТФ) одбиле сертификацију или му је УН/ИПТФ укинуо овлашћење за примјену полицијских овлашћења.

(2) Уколико овим законом није другачије прописано у складу са међународним обавезама Босне и Херцеговине и поред основа прописаних овим законом у погледу престанка радног односа полицијског службеника, радни однос полицијског службеника престаје и не продужава се ни у којем

облику нити на било који начин и ни под којим околностима ако је полицијском службенику УН/ИПТФ укинуо овлашћење за примјену полицијских овлашћења.

(3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана не примјењују се на лица којима је УН/ИПТФ одбио сертификацију, а које ће у складу с одредбама овог закона бити запослене у Управи полиције након ступања на снагу овог закона.

(4) Лица из става (3) овог члана изузимају се од примјене тачке б) става (1) члана 57. овог закона.

(5) Лице коме је УН/ИПТФ одбио сертификацију, у смислу одредбе става (3) овог члана, сматра се лице које је у вријеме подношења пријаве за пријем у радни однос дужно изнијети чињеницу о томе да му је УН/ИПТФ одбио сертификацију.

(6) Изношење чињеница из става (5) овог члана сматра се траженом документацијом у смислу одредбе из става (1) члана 57. овог закона. Наведена чињеница износи се:

а) у писменој форми и

б) уз њу се подноси примјерак релевантног документа УН/ИПТФ-а којом се потврђује одбијање сертификације.

Члан 146.

(Поступци покренути по ранијем пропису)

Захтјеви који су поднесени односно поступци који су покренути прије ступања на снагу овог закона окончаће се према пропису који је важио у тренутку подношења захтјева, односно покретања поступка.

Члан 147.

(Престанак важења Закона)

Даном ступање на снагу овог закона престаје да важи Закон о полицијским службеницима Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 7/05, 70/08 и 44/11).

Члан 148.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о полицијским службеницима Федерације БиХ није изричито наведен, али би као правни основ за доношење предметног закона могле користити одредбе члана IV.Б.7. а) (IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о полицијским службеницима Федерације Босне и Херцеговине донесен је 2005. године и објављен је у („Службеним новинама Федерације БиХ“, број 27/05). Такође, су извршене одређене измјене и допуне Закона о полицијским службеницима Федерације Босне и Херцеговине које су објављене у („Службеним новинама Федерације БиХ“, бр. 70/08 и 44/11).

Наведеним законом утврђена су овлашћења полицијских службеника, као и начин, поступак запошљавања и одговорности полицијских службеника у Федерацији Босне и Херцеговине.

У току имплементације Закона о полицијским службеницима, као и његове свеукупне анализе, утврђено је да одређене питања нису обухваћена, а која су предмет овог закона (периодични здравствени прегледи и др.) или су многа питања нејасно и непрецизно дефинисана (дисциплинска одговорност и др.), те да одредбе Закона нису системски постављене да буду јасне и прецизне.

Након извршене анализе одредби Закона о полицијским службеницима Федерације у којима постоји потреба за њиховом допуном или измјеном, утврђено је да је предмет измјена и допуна преко 50 посто одредби важећег Закона о полицијским службеницима. Имајући у виду да су биле двије измјене и допуне важећег Закона о полицијским службеницима, оцијењено је да је потребно ићи са новим текстом Закона о полицијским службеницима Федерације Босне и Херцеговине, што је у складу са Правилима и поступцима за израду закона и других прописа Федерације Босне и Херцеговине.

III ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Нацрт закона о полицијским службеницима Федерације БиХ подијељен и систематизован је у 16 различитих поглавља, које чине једну цјелину.

Нацрт закона заснива се на принципу да полицијски службеници могу бити распоређени само у Федералној управи полиције, у оквиру које се организују послови у борби против организованог криминала, тероризма, међукантоналног криминала, дрога и других опојних средстава и заштита личности и објекта, јер те послове могу обављати само полицијски службеници, с обзиром на то да је у извршењу тих послова потребна примјена полицијских овлашћења која су утврђена овим законом. У том циљу је прописано да полицијски службеници могу бити запосленици Федералне управе полиције и да се закон примјењује на полицијске службенике запослене у Федералној управи. Важећим Законом о полицијским службеницима постојала је могућност да се полицијски службеници распореде и у оквиру организационих јединица Министарства.

Нацртом закона су прописана полицијска овлашћења која полицијски службеници предузимају ради спречавања кривичних дијела и одржавања јавне безбједности. У том циљу полицијски службеници, према одредбама овог закона, имају 13 овлашћења, чији је садржај и начин предузимања тих овлашћења прописан овим законом. Напомињемо да се одређена полицијска овлашћења односе на рад полицијског службеника, а одређена на рад Федералне управе полиције (обрада личних података и вођење евиденција).

Према овом закону, Федерална управа полиције је овлашћена да води 20 евиденција на основу којих се може пратити рад Федералне управе полиције из оквира њене надлежности.

Новина у Нацрту закона у односи на важећи закон је утврђена обавеза за полицијске службенике да се подвргну периодичном здравственом прегледу који организује Федерална управа полиције. На тај начин обезбјеђује се распоред полицијског службеника на радно мјесто које одговара његовом здравственом стању.

Такође, у Федералној управи полиције због посебних услова рада којима су изложени полицијски службеници у току обављања својих послова (стресне ситуације, физичка оптерећеност и др.) појављује се да су оглашени здравствено неспособним за обављање послова полицијског службеника те је потребно таквог полицијског службеника распоредити на другу врсту послова. У рјешавању тих ситуација у интересу Федералне управе полиције и полицијског службеника дато је овлашћење директору Федералне управе полиције да полицијског службеника може упутити на оцјену радне способности ради рјешавања његовог радноправног статуса.

Сматрамо да због специфичности послова које обављају полицијски службеници, ово питање треба бити уређено у Закону о полицијским службеницима.

Нацртом закона је утврђена и могућност да Федерална управа полиције може, и то као изузетак када то потреба службе захтијева, запошљавати полицијске службенике који су тренутно запослени у другом органу у Босни и Херцеговини. Ова могућност важећим Законом о полицијским службеницима није била прописана. Разлог да се у Федералну управу полиције могу запошљавати полицијски службеници који тренутно раде у другим органима управе полиције заснован је на чињеници да се у Управи полиције организују најсложенији послови из рада полиције те је утврђено да се на појединим радним мјестима не може извршити попуна адекватним кадром из Федералне управе полиције.

Важећим Законом о полицијским службеницима није на јасан и прецизан начин уређено питање права и обавеза полицијског службеника који је на функцију директора Федералне управе полиције и замјеника директора Федералне управе полиције именован из једног у други орган управе, односно какав је његов статус након истека мандата и да ли његова права мирују у Федералној управи полиције док је на функцији директора у другом органу управе.

Такође, Нацртом закона ријешено је и питање ко је надлежан да доноси рјешења о правима која припадају директору, односно замјенику директора Федералне управе полиције према Закону о полицијским службеницима, јер код именовања директора, односно замјеника директора Федералне управе полиције постоји специфичност да га именује Влада Федерације Босне и Херцеговине, а

његов рад прати Независни одбор. Ово питање је ријешено на начин да за директора, односно замјеника директора Федералне управе полиције рјешење доноси министар.

Нацртом закона уређено је и питање пензијског основа за полицијске службенике управе који је овим законом другачије уређен у односу на Закон о пензијској и инвалидској осигурању.

Напомињемо да Закон о полицијским службеницима спада међу сложеније законе те да је за његову потпуну имплементацију и регулисање свих питања на која се овај закон односи потребно донијети 28 подзаконских прописа.

У оквиру поглавља Нацрта закона регулисано је сљедеће:

У поглављу I - Опште одредбе (чл. 1. до 6.) регулисана су питања у којим органима управе у Федерацији БиХ могу бити распоређени полицијски службеници, дефиниција полицијског службеника, национална и полна заступљеност те постојање Дана полиције.

У поглављу II - Полицијска исказница, значка, униформа и ношење оружја (чл. 7. до 8.) регулисана су питања која се односе на полицијску исказницу, значку и униформу коју имају полицијски службеници који су запослени у Министарству и Управи полиције те питања која се односе на држање и ношење оружја полицијских службеника.

У поглављу III - Полицијска овлашћења (чл. 9. до 44.) утврђена су овлашћења полицијског службеника и Управе полиције. У односу на одредбе важећег Закона о полицијским службеницима у којима су регулисана полицијска овлашћења предвиђено је доношење пет нових прописа, који се односе на примјену појединих полицијских овлашћења, а то су пропис из члана 15. став 4., члана 19. став 4., члана 26. став 3., члана 27. став 3. и члана 43.

У поглављу IV - Дужности и права полицијских службеника (чл. 45. до 52.) уређена су питања која се односе на дужности, права и заштиту полицијских службеника. У овом поглављу предвиђено је доношење два нова прописа који нису били предвиђени у важећем Закону о полицијским службеницима, а то је пропис из члана 46. став (6) и члана 52. став 5.

У поглављу V - Упражњена радна мјеста и запошљавање (чл. 53. до 66.) уређена су питања која се односе на попуно упражњених радних мјеста у Управи полиције и Министарству, услови за пријем у Управу полиције кандидата за полицијског службеника у чин полицајца и млађег инспектора, начин запошљавања у Управу полиције и Министарство.

У поглављу VI - Полицијско образовање (чл. 67. до 69.) регулисана су питања која се односе на основну обуку кадета и стручно усавршавање полицијских службеника.

У поглављу VII - Заснивање радног односа и распоређивање (чл. 70. до 80.) регулисана су сљедећа питања: запошљавање кадета, пробни рад, пријем полицијских службеника из других органа, интерни премјештај и распоређивање, привремени екстерни премјештај, упућивање у иностранство, прекобрајност полицијских службеника, распоред полицијских службеника на упражњена радна мјеста намјештеника и државних службеника, именовање и разрјешење директора и замјеника директора Управе полиције. У оквиру овог поглавља предвиђено је доношење новог прописа који није био предвиђен важећим законом о полицијским службеницима (члан 77. став 7.).

У поглављу VIII - Чинови, унапређење и оцјена рада полицијских службеника (чл. 81. до 97.) регулисана су питања која се односе на чиновне полицијских службеника, поступак унапређења полицијских службеника и оцјена рада полицијских службеника.

У поглављу IX - Радни услови (чл. 98. до 108.). регулисана су питања која се односе на радне услове, као што су: радно вријеме, рад у посебним условима, ограничење прековременог рада, плаћени годишњи одмор, плаћено одсуство, неплаћено одсуство, бенефицирани пензијски стаж и пензијски основ.

У поглављу X - Интерни поступак и надлежности Јединице за професионалне стандарде (чл. 109. до 116.). регулисана су питања која се односе на послове из надлежности Јединице за професионалне стандарде, покретање интерног поступка, лакше повреде службене дужности и друга питања која се односе на лакше повреде службене дужности.

У поглављу XI - Дисциплинска одговорност за теже повреде службене дужности (чл. 117. до 132.) утврђене су теже повреде службене дужности и друга питања која се односе на поступак утврђивања теже повреде службене дужности, као и суспензија полицијског службеника. У оквиру овог поглавље предвиђено је доношење новог прописа који према важећем Закону о полицијским службеницима није био предвиђен, а то је члан 128.

У поглављу XII - Материјална одговорност (чл. 133. до 135.) регулисана су питања која се односе на материјалну одговорност полицијског службеника за штету коју у току свог рада полицијски службеник причини на имовини Управе полиције или Министарства.

У поглављу XIII - Престанак радног односа (чл. 136 . до 137.) предвиђени су услови под којима предстаје радни однос полицијског службеника.

У поглављу XIV Полицијски одбор (чл. 138. до 139.) уређена су питања која се односе на надлежности и рад Полицијског одбора. У овом поглављу предвиђено је доношење прописа који није био предвиђен важећим Законом о полицијским службеницима, а то је пропис из члана 138. став 7.

У поглављу XV - Надзор над провођењем Закона (члан 140. до 141.) утврђен орган који врши надзор над провођењем овог закона и садржај надзора.

IV УСКЛАЂЕНОСТ ПРОПИСА С ЕВРОПСКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Федерално министарство унутрашњих послова није могло утврдити да постоји примарни и секундарни извор права Европске уније који регулишу на посебан начин питања која су регулисана наведеним законом.

V ПРОВЕДБЕНИ МЕХАНИЗМИ И НАЧИН ОБЕЗБЈЕЂЕЊА ПОШТИВАЊА ПРОПИСА

Провођење Закона о полицијским службеницима Федерације Босне и Херцеговине је у надлежности Федералне управе полиције, јер се предметни закон односи на полицијске службенике који су распоређени у Федералној управи полиције.

Обезбјеђење поштивања предметног закона обезбијеђен је кроз поглавље XIV - Надзор на провођењем закона, које врши Федерално министарство унутрашњих послова, поглавље XIV - Полицијски одбор, који

рјешава у другостепеном поступку на рјешења директора Федералне управе полиције и других органа који су надлежни за доношење одлука по предметном закону.

VI ОПИС КОНСУЛТАЦИЈА ВОЂЕНИХ У ПРОЦЕСУ ИЗРАДЕ ПРОПИСА

У току израде предметног закона, консултације су непосредно вршене с ОХР- ом на начин да су њихове примједбе и сугестије у цјелини прихваћене.

Такође, код израде предметног закона коришћен је радни материјал Закона о полицијским службеницима кантона те су поједина рјешења из тих радних материјала преузета у предметни закон.

Консултације су обављене у сарадњи са Федералном управом полиције те је Федерална управа полиције усаглашени текст Преднацрта закона о полицијским службеницима Федерације Босне и Херцеговине са финансијским извјештајем доставила актом, број: 10-16/1-02-1-1588 од 16. 6. 2015. године Федералном министарству унутрашњих послова.

VII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За реализацију предметног закона новчана средства се континуирано планирају и обезбјеђују у буџету Федерације БиХ и то на сљедећи начин:

- а) обилјежавање 1. јула - Дана полиције (члан 6.) – 7.000,00 КМ;
 - б) набавка полицијских исказница, значки и униформи (члан 7.) – 195.000,00 КМ;
 - ц) одржавање база података за евиденције које води Федерална управа полиције (члан 42.) – 15.000,00 КМ;
 - д) стручно усавршавање полицијских службеника (члан 69.) – 19.584,00 КМ;
 - е) љекарски прегледи (чл. 46. и 66.) – 24.498,00 КМ;
 - ф) бенефицирани пензијски стаж (члан 107.) – 1.091.460,00 КМ;
 - г) пензијски основ (члан 108.) – 30.000,00 КМ.
- Укупно: 1.382.542,00 КМ.